සමෘද්ධිය බෙදදීම

செல்வச் செழிப்பைப் பகிர்ந்தளித்தல்

SPREAD OF PROSPERITY

1992 මැයි 01 වැනි දින
ගාලු මුවදෙර පැවැති මැයි දින රැළියේ දී
ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදාස මැතිතුමන්
විසින් පවත්වන ලද කථාව

காலிமுகத்திடலில் நடாத்தப்பட்ட மே தினக் கூட்டத்தில்

ஜனாதிபதி அதிமேதகு ரணசிங்க பிரேமதாச

அவர்கள்ஆற்றிய உரை

1992 மே 01.

ADDRESS BY

HIS EXCELLENCY RANASINGHE PREMADASA,

PRESIDENT

AT THE MAY DAY RALLY

HELD ON GALLE FACE GREEN

01 MAY 1992

BKT · 0112
25/08/2023

PRESIDENTIAL SECRETARIAT
LIBRARY

"අපේ තැත දුප්පත්කම
බෙදදීම නො ව සමෘද්ධිය
බෙදදීම යි"

–ආර්. ප්‍රේමදාස.

ගාලු මුවදොර පැවැති මැයි දින රැලියේ දී

1992 මැයි 01

2 - D 22810 - 5,000 (92/07)

ගාලු මුවදෙර පැවැති මැයි දින රැළියේ දී
ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදස මැතිතුමා
විසින් පවත්වන ලද කථාව
1992 මැයි මස 01 වැනි දින

මැයි දිනය සිහි කරන්නට පටන් අරගෙන අදට අවුරුදු 107ක් වෙනවා. ලෝකයේ අධිරාජ්‍යවාදී පාලනය තිබුණු කාලේ යටත් විජිත තිබුණු කාලේ ස්වාමිවරුන් සේවකයන් සූරාකන කාලේ සේවකයන් ගේ අයිතිවාසිකම් ඉල්ලා නැඟ හඬින් මතු වුණු දිනය තමයි, මැයි දිනය. ඇත්ත වශයෙන් ම යටත් විජිත, එහෙම නැත්නම් අධිරාජ්‍යවලට යටවෙලා තිබුණු රටවල් දේශපාලන නිදහස ගැන කල්පනා කරන්නට පටන් ගත්තෙත් වැඩ කරන ජනතාව ගේ අයිතිවාසිකම් ලබාගැනීමට ආරම්භ වුණු ඒ සටන නිසා බව අපට සිහි පත් කරන්නට පුළුවන්. ඒ වකවානුවේ ලංකාව යටත් විජිතයක් ව පැවැතුණා. ලංකාව තුළත් තවත් වහල්භාවයක් තිබුණා. ඒ වහල්භාවය නම් වැඩවසම් ක්‍රමය යි. අප යටත් කරගෙන සිටි අධිරාජ්‍යවාදීන්ට ගැතිකම් කරපු පවුල් කීපයකට, වන්දිභට්ටකම් කරපු පවුල් කීපයකට යම් යම් වරප්‍රසාද අධිරාජ්‍යවදීන් දීලා තිබුණා. එහෙම වන්දිභට්ටකම් කරපු පවුල් කීපයකට පහත රට නම්, මුදලිමුහන්දිරම්කම් ලැබුණා. ඉඩම් කැබැලි ලැබුණා. ඒ අධිරාජ්‍යවදීන්ට කත් ඇදපු උඩරට ප්‍රදේශවල ඇතැම් රදළ පවුල්වලට නින්දගම් ප්‍රදානය කෙරුණා. පහත රට වශයෙන් පමණක් නො ව, උඩරට වශයෙනුත් පවුල් කීපයක් පමණ යි, ඒ අධිරාජ්‍යවාදීන්ට බැළමෙහෙකම් කළේ, වන්දිභට්ටකම් කළේ. එහෙම වන්දිභට්ටකම් නොකළ දේශාභිමානයෙන් ඔදවැඩුණු විශාල පිරිසක් පහතරට මෙන් ම උඩරටත් හිටියා. ඒ උදවිය තමයි, උඩරට වශයෙන් වැඩවසම් ක්‍රමයට විරුද්ධ ව ක්‍රියා කළේ. පහතරට වශයෙන් එ වැනි උදවිය තමයි, අයිතිකරුවන් ගේ අසාධාරණකම්වලින් අහිංසක වැඩ කරන ජනතාව බේරාගන්නට සටන් කළේ.

වැඩ කරන ජනතා නැඟිසිටීම

ඉතා මෑත ඉතිහාසය ගැන පමණක් මම මේ වෙලාවේදී සඳහන් කරන්නට කැමැති යි. වැඩ කරන ජනතාව අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් 1920 ගණන්වල පළමු වැනි වරට හාම්පුතුන් ගේ (දේශීය සහ විදේශීය හාම්පුතුන් ගේ) අයුතුකම්වලට විරුද්ධ ව නැඟීසිටිය යුතු කම්කරු ව්‍යාපාරය ආරම්භ කළේ දිවංගත කම්කරු නායක ඒ. ඊ. ගුණසිංහ මැතිතුමා බව අප මේ අවස්ථාවේ දී කෘතඥතායෙන් සිහි පත් කළ යුතු යි. වැඩ කරන ජනතාව ගේ අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් සටන් කරන අතර, එතුමා තමා ගේ තවත් විරෝදාර මිත්‍රයන් කීප දෙනකු සමඟ රටේ ජීවත් වන හැම ජනතාවට ම සර්වජන ඡන්ද බලය ලබාගැනීමේ ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කළා. ඒ ව්‍යායාමයට එතුමාට මූලික වශයෙන් ම උදව් කළේ හලාවත වික්ටර් කොරයා මැතිතුමා බව මා මේ අවස්ථාවේ සඳහන් කළ යුතු යි. ජාත්‍යන්තර වශයෙන් චිකාගෝ නුවර ඇරඹුණු මේ කම්කරු අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සටන ලෝකය පුරා පැතිරෙන්න පටන්ගත්තා. අපත් මේ දිනය වැඩ කරන ජනතාව ගේ දිනය හැටියට සිහිපත් කරන්න පටන් ගත්තා. වැඩකරන ජනතාව ගේ අයිතිවාසිකම් ඉල්ලන්නට ගිහින් පාලකයන් ගේ වෙඩිපහරින් මරණයට පත් වුණු ඒ වැඩ කරන ජනතාව ගේ ලේ පාටින් තමයි, කම්කරු ධජය උදා වුණේ. ඔය වෙලාවෙ තමයි, ලෝකය පුරා ම හැඟීමක් පැතිරීගියේ මේ විදියට අප හැම ද ම සටන් කර කර, ලේ වගුරුවමින්, අපේ අයිතිවාසිකම් ලබාගන්නවා ද, එහෙම නැත්නම් අපේ රටවල් පාලනය කරගැනීමේ සර්වජන උරුමය අප ලබාගෙන ඒ මාර්ගයෙන් අපේ රටවල් තුළ තිබෙන හූරාකෑම, ගසාකෑම නතර කරලා, ඒ රටවල ජනතාවට සමාන අයිතිවාසිකම් ලබා දෙනවා ද කියන මේ කල්පනා ක්‍රමය උදා වුණේ. ඒ අනුව තමයි අධිරාජ්‍යවලින් මිදෙන යටත්විජිතවාදයෙන් මිදෙන්නට ඒ යටත් ව සිටි රටවල ජනතාවට ඒ ඒ රටවල දේශප්‍රේමී ජනනායකයන් විසින් අවදිකරවන්නට යෙදුණේ. ඒ ව්‍යායාමයේ දී අපේ කලාපයට පමණක් නො වෙයි, අප්‍රිකාවටත් නායකත්වය දුන්නේ භාරතයේ පියා මහත්මා ගාන්ධි මැතිතුමා බව අපට අමතක කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ.

නිදහසේ අරගලය

ඉන්දියාවේ ජාතික සංගමය මගින් එතුමා ආරම්භ කළේ සත්‍යය, අවිහිංසාව පදනම් කරගෙන රට විදේශ පාලනයෙන් මුදාගෙන ඊට පසු ව ඒ රටේ ජනතාවට හැම කොටසකට ම සමාන අයිතිවාසිකම් ලබා දෙන්න. ඒ වැඩපිළිවෙලේ ආභාසය ශ්‍රී ලංකාවේ අප ලැබුවා. ශ්‍රීමත් අනගාරික ධර්මපාලතුමා සාරධර්ම මගින් අපේ රටවැසියන් ගේ බාහිර මෙන් ම අභ්‍යන්තරික වහල්භාවයත් නැති කිරීමේ ක්‍රියාදාමය ආරම්භ කළා. ශ්‍රී ලංකාවෙත් ලංකා ජාතික සංගමය බිහි කැරුණා. ඉන්දියාවේ ජාතික සංගමය ආදර්ශයට අරගෙන ලංකාවේ හැම ජන කොටසක් ම නියෝජනය වන විදියට ඒ හැම ජනකොටසක ගේ ම නායකයන් ගේ ලංකා ජාතික සංගමය පිහිටුවන්න යෙදුණා. අපේ නිදහස් සටනත් ඒ මාර්ගයෙන් තමයි, දියත් කැරුණේ. නිදහස ලබාගන්න අපේ රටේ සියලු ම ජන කොටස් එකට එක් වුණා. නිදහස ලබාගත්තාට පස්සේ අප පටු අන්දමින් ක්‍රියා කරන්නට පටන් ගත්තා. ජන කොටස් එකතු කරන්නට තිබෙන භාෂාව, ආගම ධර්මය, සාරධර්ම අද ජන කොටස් අතර බෙදීමක් වෙන් වීමක්, සට්ටනයක්, ඇති කෙරෙන තත්ත්වයකට වෙනස් කරගන්නට යෙදුණා. මේ කරුණු පූර්විකාවක් වශයෙන් මං තමුන්නාන්සේලාට සඳහන් කළේ, මේ මැයි දිනයත්, වැඩ කරන ජනතාව ගේ අයිතිවාසිකමුත් පොදු ජනතාව ගේ නිදහසත් මොන තරමට එකට එක බැඳී ගැටී එකතුවී තිබෙනවා ද කියන එක තමුන්නාන්සේලා ගේ සිතේ අවධානයට යොමු කරන්නට යි.

අද අපට සිතන්නට පුළුවන්, අවුරුදු 107කට ඉස්සර වෙලා, සටන් කරලා, ලේ හළලා, නොයෙකුත් විදියේ ව්‍යසන ඇතිකරලා ලබාගත් අයිතිවාසිකම් අද අපට පුළුවන් වී තිබෙනවා, සර්වජන ඡන්ද බලය තුළින්, අප පිහිටුවාගත්තා පාලන තන්ත්‍ර තුළින්, සාකච්ඡාවෙන්, සම්මන්ත්‍රණයෙන්, සහයෝගයෙන් ලබාගන්නට පුළුවන් වී තිබෙන ආකාරය. සර්වජන ඡන්ද බලය අපට ලැබුණේ 1931 දී. එ ද මෙ ද තුර අපේ අග්‍රාමාත්‍යතුමා සඳහන් කළ අන්දමට කම්කරු අණපනත් වැඩි දියුණුවකට පත් කරලා, වැඩ කරන ජනතාව ගේ අයිතිවාසිකම්, උරුමහරුමකම්, විශාල වශයෙන්

ලබාගෙන තිබෙන බව ඇත්ත. අපේ රටේ පඩියට වැඩ කරන, කුළියට වැඩ කරන ජන කොටස, නගරබදවට, රජයේ කාර්යාලවලට පෞද්ගලික අංශයේ කර්මාන්තශාලාවලට, ව්‍යාපාරවලට, වතුකරයේ වැඩ පිළිවෙළට සම්බන්ධ බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. නමුත් රටේ වැඩි ජනතාව 75% ක් පමණ ජීවත් වන්නේ ගොවිතැන්බත් කරගෙන බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. ඒ ජනතාව නම් ගම්බද ගොවි ජනතාව යි. ඒ ජනතාව වැඩ කරන ජනතාව.

පොදු ජන සුභසිද්ධිය

ඒ හැර බුද්ධිය යොදවන ජනතාව කොයි තරම් මේ රටේ සිටිනවා ද යි කල්පනා කර බලන්න. විද්‍යා, ගණිත මිණිත, තාක්ෂණය, දැන කියාගෙන පොදුවේ රටේත් ජනතාව ගේත් අභිවෘද්ධියට වැඩ කරන ජන කොටස් සිටින බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. කිසි ම දීමනාවක් ලබා ගන්නේ නැති ව, රටේ ජනතාව ගේ සමගිය, සංවරය, සදාචාරය සඳහා දිවා රාත්‍රී වෙහෙස වෙමින් ක්‍රියා කරන්නේ අපේ ඒ ඒ ආගමික පූජකතුමන්ලා බව අප අමතක නො කළ යුතු යි. අපට අමතක කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ, බෞද්ධ සංඝරත්නය, ක්‍රිස්තියානි පූජකතුමන්ලා, හින්දු ඉස්ලාම් පූජකතුමන්ලා. තමුන්නාන්සේලා දන්නවා කිසි ම ගාස්තුවක් නො ලබා තමන් ගේ මුළු කාලය ම පොදු ජන සුභසිද්ධිය පිණිස වැය කරන බව, වැඩ කරන බව, ඒ නිසා තමයි 1956 දී දිවංගත අගමැති ගරු බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා ගේ නායකත්වයෙන් සඟ, වෙද, ගුරු, ගොවි, කම්කරු කියන ඒ සටන් පාඨය සමාජය ඉදිරියේ තැබුවේ. එය සටන් පාඨයක් හැටියට යොදගෙන දේශපාලන වාසිය ලබාගත්තා මිසක් එය අර්ථවත් කරන්නට නියමිත වැඩපිළිවෙළක් ඇති නොවුණු බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා.

එහෙනම් අද මම කැමැතියි, අපේ පක්ෂය වෙනුවෙන්, අපේ රජය වෙනුවෙන්, අපේ වෘත්තීය සමිති සංවිධානය වෙනුවෙන් එක් කාරණයක් ඉතා නිහතමානී ව මේ වෙලාවේ ප්‍රකාශ කරන්න. එය නම්, වර්තමාන රජය තමයි, මේ හැම අංශයක ම සේවාව අගය කරමින් ඒ හැම අංශයකට ම නියමිත ප්‍රතිලාභ ලබා දීමට වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කළේ කියලා මේ අවස්ථාවේ ප්‍රකාශ කරන්නට

කැමැති යි. මේ රජය සියලු ම ආගම්වල පැවිදි උතුමන් ගේ ඒ ඒ ආගමික සංස්ථාවල අවශ්‍යතාවන් ගැන සොයා බලන රජය බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. අපේ රජය අද ගොවි, කම්කරු, සහ, වෙද, ගුරු කියන හැම අංශයක ම අවශ්‍යතා සපුරන්නට කැප වී සිටින රජය බව අද අපට නිර්භය ව ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන්.

බලන්න හැරිලා මේ පහුගිය අවුරුදු කීපය දෙස. තමුන්නාන්සේලාට පෙනෙයි, දඩිය හළන, ශාරීරික වශයෙන් දඩිය හළන, හැම ජන කොටසකට ම පමණක් නො වෙයි, මානසික වශයෙන් ඩාබිඳු හළන හැම කොටසක ගේ ම උරුම හරුමකම් ලබාදෙන්නට මේ රජය ක්‍රියා කර තිබෙන බව එතකොට තමුන්නාන්සේලාට පෙනෙයි. කිසි ම සංවිධානයක් නැති පඩි නඩි නොලබන, ගොවි ජනතාවට වගේ ම ධීවර ජනතාවටත් විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයක් ලබා දෙන රජයක් මේ රජය නො වේ ද කියලා මා තමුන්නාන්සේලා ගෙන් අහනවා. වැඩවසම් ක්‍රමය නැති කරන්නට කියලා, ඉඩකඩම් රජයට අරගත්තා. නමුත්, ඒවා ජනතාවට බෙදු දුන්නේ නැහැ. ගේ ඉඩකඩම් ජනතාවට සින්නක්කර ඔප්පු මගින් බෙදා දෙනවා පමණක් නො ව, ඒ ජනතාවට ඉඳුම් හිටුම් සඳහා ගෙවල් හදගැනීමටත් අවශ්‍ය පහසුකම් සලසන රජය මේ රජය නොවේ ද කියලා මා තමුන්නාන්සේලා ගෙන් අහනවා. ඒ නිසා තමයි, සහෝදර සහෝදරියනි, අද කවර දක වත්, මේ කොළොම්පුරයට එක් නොවුණු ප්‍රමාණයේ, මගේ හිතේ දස ලක්ෂයකට අධික ජනතාවක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මැයි දිනයට අද සහභාගී වී සිටින්නේ. පළාත් නවයෙන් ම උතුරු - නැගෙනහිර ඇතුළුව ඒ ජනතාව අද කොළඹ දී නියෝජනය කෙරුණු බව ඒ ජනතාවට කෘතවේ දී ව මේ අවස්ථාවේ දී මම ප්‍රකාශ කරන්න කැමැති යි.

මහා ජන සන්නිපාතය

අද උදේ 11.45 ට සුගතදස ක්‍රීඩාංගණය අසලින් පිටත් වුණු ඒ මහා ජන ගංගාව තවමත් ගෝල්ෆේස් පිටියට ගලා එන ආකාරය පෙනෙනවා ඇති. මට පේනවා තවමත් ඒ ජනකාය මේ පෙළපාළියේ මෙහාට එන ආකාරය. සුගතදස ක්‍රීඩාංගණය අසල ඒ වීථිවල තවමත් ලක්ෂයක් පමණ පෙළපාළියට එකතු වෙන්නට

බැරි ව ඉන්නවා යි කියන ආරංචිය යි දූන් ටික වේලාවකට ඉස්සර වෙලා දැනගන්නට ලැබුණේ. වෙන දට අප පෙළපාළිය සුගතදාස ක්‍රීඩාංගණයෙන් පිටත් ව, මහා මාවත් මාර්ගය කෙළින් ම ගෝල්ෆේස් පිටියට ආවේ. අද මොකක් ද අපට කරන්නට සිද්ධ වුණේ. පිට පළාත්වලින් එන අපේ නියෝජිතයන්ට අවකාශ දෙන විට, මුළු බස්නාහිර පළාතේ ම ජනකාය අපට සිද්ධ වුණා, මරදානේ පංචිකාවත්තේ ග්‍රෑන්ඩ්පාස් ප්‍රදේශයේ, කොච්චිකඩේ ප්‍රදේශයේ, කොටහේන ප්‍රදේශයේ වීථිවලට යවා ඒ පිට පළාත්වල ජනතාවට අවකාශ ලබා දෙන්නට. ඒ ජනතාව තවමත් මෙහාට කිට්ටු වුණා ද කියා මට කියන්නට අමාරු යි. නගරාධිපතිතුමා තවම මෙහාට ආවෙ නැහැ. කොළඹ නගරාධිපතිතුමා! එතුමා තවම මෙහාට ආවේ නැත්නම්, එහෙනම් මට හිතාගන්නට පුළුවන්, තව පැය කීපයක් ගත වෙයි කියලා, මේ පෙළපාළිය අවසාන වෙන්නට. නගරාධිපතිතුමා නායකත්වයෙන් ආපු පෙළපාළිය පිටත් කරවන කොට මා එතැන හිටියා. මගේ හිතේ කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ, සිරිසේන කුරේ අපේ මහ ලේකම්තුමා ඇතුළු කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ මැති ඇමතිවරු ස්වල්ප දෙනෙක් පමණ යි, තවම මෙහාට ඇවිත් සිටින්නේ. මේ ප්‍රතිචාරයෙන් මොකක් ද ඉස්මතුවී පෙනෙන්නේ. අපේ රජයේ සේවය මේ රටේ ජනතාව අගය කරන ආකාරය බවයි, මම තමුන්නාන්සේලාට කියන්නේ.

හඩ්සන් සමරසිංහ මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, මේ මගේ පිළිරුවක්, චිත්‍රයක්, මෙතැන නංවා තිබෙන සිද්ධිය ගැන. එතුමා කිව්වා, තමුන්නාන්සේලා අතුරෙන් මතු වුණු කෙනකු හැටියට මම මේ කරන්නේ තමුන්නාන්සේලාට ආචාර කිරීම යි කියලා. ඒක සම්පූර්ණ ඇත්ත. මම නිරතුරුව ම මේ රටේ ජනතාවට මගේ ආචාරය පිරිනමන බව මම මතක් කරන්නට කැමැති යි. තමුන්නාන්සේලා අතුරෙන් මා මතු කළ බව සත්‍යයක්. මම හැමදම තමුන්නාන්සේලා දෙසට හැරී ආචාර කරන බවත් ඇත්ත යි, සහෝදර සහෝදරියනි,

නායකයන්ට ආචාර කිරීම

මම අමාත්‍ය පදවියකට 1968 දී පත් වුණු වෙලාවේ සිළුමිණ පත්‍රයට ලියපු කවි පන්තියක එක කවියක් මට මතකයි. ඒකත් මතක් කළේ හඩ්සන් සමරසිංහ මන්ත්‍රීතුමා යි.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

දිදුළන ලෙසින් තිරතුරු මව් බිම සිහිමි
මුදු මඳ පවන සේ ද රුක වැලැඳ ගමි
කඳු මුදුනට නැගී මිටියාවත බලමි
පොදු ජන සැපත මගෙ සැපතැ යි මම සිතමි

මෙයට දෙන අර්ථකථනය එය වුණත් මට දනගන්නට තිබෙනවා, ප්‍රතිපක්ෂයක කියැවෙනවා යයි කියලා, අන්න, ප්‍රේමදාස, බණ්ඩාරනායක පිළිරුවට වැඳගෙන ඉන්නවා යයි කියා. ඒකත් නැතැ යි කියා මා කියන්නේ නැහැ. අපේ නායකයන්ට ආචාර කිරීම මගේ සිරිතක් නිසා. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා ඇති කළ අය වත් දන් එතුමාට ආචාර නොකරන වෙලාවේ මා වත් එසේ කිරීම ගැන බලවත් වූ සතුටට පත් වනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

ඇත්ත වශයෙන්ම දිවංගත එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා මා දන කියා ගත්තේ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය දන කියා ගන්නටත් ඉස්සර වෙලයි. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා ලංකා ජාතික සංගමයේ හිටපු ලේකම්වරයෙක්. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ හිටපු තිලදරුවෙක්. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රජයේ සභානායක හැටියට හිටපු පුද්ගලයෙක්. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා තමන් ගේ අදහස් උදහස් එක්සත් ජාතික පක්ෂය තුළින් ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැරිය යි කියල යි, එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් ඉවත් වී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හදගත්තේ. එද මෙද තුර එක්සත් ජාතික පක්ෂය තුළ ඇති වී තිබෙන පරිවර්තන ගැන කල්පනා කරන විට, මා හිතන්නේ අද බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා ජීවතුන් අතර සිටියා නම් නැවතත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට එකතු වෙනවා යි කියන එක යි.

තමුන්නාන්සේලා දන්නවා 1956 දී එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් පරාජය කළා බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා. මාක්ස්වාදීන් ඇතුළු කණ්ඩායම් ගණනාවක් සමග එතුමා ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගත්තා. එතුමාට අවුරුදු තුනක් ඒ පාලනය ගෙන යන්නට ඉඩ දුන්නේ නැහැ. එතුමා ගේ ආණ්ඩුව වැටුණා පමණක් නො වෙයි, එතුමා

ජීවිතක්ෂයට පත් කළා. එතුමා ගේ යම් යම් සමාජ ප්‍රතිසංස්කරණ වැඩ පිළිවෙළවල් රිස්සුවේ නැති එතුමා ගේ ම පක්ෂයේ උදවිය එතුමා ඝාතනය කළ බව අද ඉතිහාසගත වී තිබෙනවා. ඒ වගේම එතුමාගේ පාලනය ගෙනයන්නට වැඩියෙන් ම අවහිර කළේ එතුමා කිට්ටු කර ගත් මාක්ස්වාදීන් බව එතුමාට පසුව වැටහුණා. එහෙම කල්පනා කරන විට, බැරි වෙලා වත් අද බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා ජීවතුන් අතර සිටියා නම්, ගෝල්පේස් මැයි දිනයට එයි ද, කැම්බල් පාක් මැයි දිනයට ය යි ද, කියන එක තමුන්නාන්සේලාට සිතාගන්නට පුළුවන්.

එ ද - මෙ දව

බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා ගේ ඝාතනයෙන් පසු ව බණ්ඩාරනායක මැතිනිය මොකක් ද කිව්වෙ ? මගේ ආදරණීය ස්වාමියා නො මරා මැරුවේ මාක්ස්වාදීන් කියලයි එතුමිය ප්‍රසිද්ධියේ කිව්වේ. මාක්ස්වාදීන් නියෝජනය කරන්න එතුමිය එ ද කිව්වේ, මගේ ආදරණීය ස්වාමියා නොමරා මැරුවේ ඇන්. ඇම්. කියලයි. බණ්ඩාරනායක මැතිනිය අද එකට එකතු වෙලා මැයි දිනය පවත්වන්නේ ඒ මාක්ස්වාදී ගෝල බාලයන් සමග නොවේ ද කියා තමුන්නාන්සේලාට කල්පනා කරන්නට පුළුවන්. බණ්ඩාරනායක නාමය ගැන වත්, බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්ති ගැනවත් සඳහන් නොවෙන බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. ඊට පසුව බණ්ඩාරනායක මැතිනිය පිහිටුවා ගත්තා තුන් හවුල් රජයක්. අද එකතු වී සිටිනවා වාගේම ශ්‍රී ලංකා, සමසමාජ, කොමියුනිස්ට් රජයක් පිහිටුවා ගත්තා. තමුන්නාන්සේලාට කිව්වා, සමාජවාදය ලබාදෙනවා ය යි කියලා.

තමුන්නාන්සේලාට ලබා දුන්නේ සමාජවාදය ද, සමාජ වදය ද කියලා මම තමුන්නාන්සේලා ගෙන් අහන්නට කැමැති යි. දිවංගත ඩඩ්ලි සේනානායක මැතිතුමා හාල් සේරුවක් නොමිලයේ දෙන වෙලාවේ, හාල් සේරු දෙකක් ම නොමිලයේ දෙනවා කියලා තේද එද ඒ තුන් හවුල් රජය පිහිටුවාගත්තේ. අන්තිමට ඒ හාල් සේරුවටත් සමාජවාදයේ නාමයෙන් තට්ටු කළ බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය, රෙදිපිළි, බඩුභාණ්ඩ

තමුන්නාන්සේලාට ලබා ගත්ත බැරුව තමුන්නාන්සේලා සමාජවදයෙන් හෙම්බත් වුණු ආකාරය තමුන්නාන්සේලාට මතක යි. තමුන්නාන්සේලා දන්නවා, දුම්රිය කම්කරුවන්, තමන්ගේ දරුවන්ට පොත්පත් ලබා දෙන්නට රු. 150 ක අත්තිකාරමක් ඉල්ලපු වෙලාවේ, මොන විදියට ද දුම්රිය කම්කරුවන්ට සැලකුවේ ? ඒ වෙලාවේ දුම්රිය කම්කරුවන්ට නොයෙකුත් විදියේ අයුතුකම් කරන්නට, ඔවුන් සේවයෙන් පන්නන්ට ක්‍රියා කරන වේලාවේ අර පාර්ලිමේන්තු ගොඩනැගිල්ලේ දි ම ඒකට විරුද්ධව ක්‍රියා කළේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. හිටපු ජනාධිපති ශ්‍රීමත් ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාත්, මාත් පැය ගණන් එද ඒ අයුතුකමට විරුද්ධව කථා කළා. ඒ වාගේ බලන්න, අපි ප්‍රතිපක්ෂයේ ඉන්නා විට එක ප්‍රතිපත්තියකුත්, රජයට පත් වුණා ම වෙන ප්‍රතිපත්තියකුත් පිළිගන්න කණ්ඩායමක් නොවෙමු. ශ්‍රීමත් ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා ජනාධිපති වුණු හැටියෙම මොකක් ද කළේ, දුම්රිය සේවයේ කම්කරුවන් ගේ දරුවන්ට පොත්පත් ලබා දෙන්නට රු. 150 ක අත්තිකාරමක් දෙනවා වෙනුවට මුළු මහත් ජනතාවගේ ම දරුවන්ට නොමිලයේ පොත්පත් දෙන්නට එතුමා ක්‍රියා කළ බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා.

මා මේවා එකක් දෙකක් මතක් කර දෙන්නේ, බණ්ඩාරනායක මැතිනිය අද කතා කරන්නේ ඊයේ පෙරේද ඉපදිලා සමාජයට ආපු සාන්තුවරියක හැටියට බව පෙනෙන නිසයි. සමාජ සුබසාධනයක් අද කෙරෙන්නේ නැහැ කියා ඇය කියනවා. මා අහනවා, නොමිලයේ පොත්පත් දීම, නොමිලයේ දිවා ආහාරය දරුවන්ට දීම, ලබන අවුරුද්දේ ඉඳලා නොමිලයේ නිල ඇඳුම් කට්ටලයක් අපේ දරුවන්ට ලබා දීමෙන් සමාජ සුබසාධනයේ ඓතිහාසික සේවාවක් මේ රජය කරනවා නේද කියලා මම ප්‍රශ්න කරන්නට කැමැතියි. අද සමසමාජ, කොමියුනිස්ට් කණ්ඩායම් සමග මැයි දිනය සමරනවා. නමුත් ඒ කණ්ඩායම් වෘත්තීය අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් පෙළපාළියක් යන්නට අවසර ඉල්ලුවා ම මහා දවල් ඇඳිරි නීතිය දැම්මෙත් ඔය බණ්ඩාරනායක හිටපු අගමැතිනිය නේද කියලා මම ප්‍රශ්න කරන්නට කැමැති යි.

සමාජ සාධාරණය

අපේ රටේ ජනතාවට සමාන අයිතිවාසිකම් ලබා දෙන්නට, සමාන උරුමකම් ලබා දෙන්නට, අපේ රටේ ජනතාවට සමාජ සාධාරණය ලබා දෙන්නට, අද අප ක්‍රියාකරගෙන යන්නේ. හැම දම අසරණ ජනතාව ඒ දිළිඳුභාවයෙන් හැම දම කියාගන්නවා ද, හැම දම වැඩ කරන ජනතාව කුලියට වැඩ කරන තත්ත්වයෙන් කියාගන්නවා ද, ඒ දෙකට ම අපේ රජය දෙන උත්තරය නැහැ යි කියන උත්තරය යි.

ජනසවිය මගින් අපි නැති බැරිකම් නැති කරලා, ජනතාව තුළ සහජයෙන් තිබෙන සවියට ධා බිඳුවට නියම වටිනාකමක් ලබා දෙන බවට මා සහතික වෙනවා සහෝදර සහෝදරියනි, ජනතාකරණය මගින් වැඩ කරන ජනතාවට ඒ ව්‍යාපාරවල උරුම හරුමකම් ලබා දෙනවා පමණක් නො වෙයි, ලාභ ප්‍රයෝජනවල ප්‍රතිලාභත් ලබා දෙන බව මම ප්‍රකාශ කරන්නට කැමැති යි.

අපේ වෘත්තීය සමිති සංවිධානයේ මහ ලේකම් සිරිනාල් ද මැල් මැතිතුමා ඉතා වැදගත් කාරණයක් කෙරෙහි රජයේත් තමුන්නාන්සේලාගේත් අවධානය යොමු කළා. මා මේ වෙලාවේ ජනතාකරණය පිළිබඳ විශේෂ සුභාරංචියක් සුබදායක පණිවිඩයක් තමුන්නාන්සේලා ඉදිරියේ තබන්නට යි මේ සූදනම් වෙන්නේ. ජනතාකරණය කියන්නේ පෞද්ගලිකකරණයට නො වෙයි. පීපලයිසේෂන් කියන්නේ ප්‍රයිවටයිසේෂන් නොවෙයි. පීපලයිසේෂන් කියන්නේ රටේ ධනසම්පත් පිළිබඳ උරුමය එක් එක් කෙනාගේ කැපවීම අනුව, තියි අන්දමට ඔවුන් ගේ දයකත්වය අනුව බෙදීයෑමේ වැඩපිළිවෙළ බව මම ප්‍රකාශ කරන්නට කැමැති යි. පාඩුවට පවත්වා ගෙන ගිය රජයේ ආයතන රජයේ සංස්ථා, රජයේ සංවිධානවල බර කවුද ඉසුලුවේ ? මේ රටේ අහිංසක දුප්පත් ජනතාව. අපට වුවමනා කරන්නේ, අහිංසක ජනතාව ඒ බරින් මුදවන්නට යි. මම අද කියන්නට කැමැති යි, ජනතාකරණයෙන් අප ලබා තිබෙන අත්දැකීම් අනුව, ඒ බර තමුන්නාන්සේලා ගෙන් අඩු කරනවා පමණක් නො වෙයි, තමුන්නාන්සේලාට ලැබී තිබෙන උරුමහරුමකම් මොන විදියකින් වත් නැති නොවන විදියට අප

ක්‍රියා කරන බව අදින් පසු ජනතාකරණයට පත් කෙරෙන රජයේ හැම ආයතනයකටම පහත සඳහන් කරුණු අදාළ විය යුතු බව පැහැදිලිව ම අවධාරණයෙන් මම මේ ඓතිහාසික මැයි දිනයේ දී ප්‍රකාශ කරන්නට කැමැති යි.

පළමු වැනි කාරණය මේක යි. එම ආයතනවල සේවය කරන හැම සේවක සේවිකාවක් ම තවදුරටත් සේවයෙහි යොදවා ගත යුතු යි. කිසි කෙනකු අස් නොකරන බව මම අද සහතිකවෙනවා. කැමැත්තෙන් අස් වී යන අයට ඊට නියමිත වන්දිය දෙන බව මම දන් විස්තර කරන්නම්. ජනතාකරණය නිසා මොනම සේවකයකු හෝ සේවිකාවක් හෝ සේවයෙන් ඉවත් නොකළ යුතු යි.

දෙ වැනි කාරණය නම්, ජනතාකරණය කරනු ලබන අවස්ථාවෙහි ඒ ඒ සේවක සේවිකාවන් ලබමින් සිටි පඩිනඩි, සියලු දීමනා, සේවා අයිතිවාසිකම් පමණක් නො ව වරප්‍රසාදවලත් කිසි වෙනසක් සිදු නො විය යුතු යි. එම සේවා නියමයන් හා එම කොන්දේසි ජනතාකරණයෙන් පසු වත් වලංගුව පැවැතිය යුතු යි. හැකි සෑම අවස්ථාවක ම එම ප්‍රතිලාභ වඩ වඩාත් සේවකයන්ට වාසිදායක කළ යුතු යි. හැම සේවක සේවිකාවකට ම ජනතාකරණය කරනු ලබන ව්‍යාපාරයෙන් 10%ක කොටස් ප්‍රමාණයක් නොමිලයේ ම ප්‍රදානය කළ යුතු යි. කිසියම් සේවකයකු ගේ හෝ සේවිකාවක ගේ හෝ සිය කැමැත්තෙන් සේවයෙන් ඉවත්ව යතොත්, 10%ක් වන එම කොටස් ප්‍රමාණය මත ඔහුට හෝ ඇයට හිමිවන්නා වූ සියලු ම ප්‍රතිලාභ ලැබෙන්නට සැලැස්විය යුතු යි. 1956 න් පසුව වරින් වර බලයට පැමිණි ආණ්ඩු විසින් රාජ්‍ය ආයතනවල රුපියල් කෝටි ගණනක් ආයෝජනය කරනු ලැබුවා. මෙසේ ආයෝජනය කළ අති විශාල මුදල ලැබුණේ කොහෙන් ද ? එම මුදල ලබාගත්තේ මේ රටේ අසරණ දිළිඳු ජනතාව ගෙන්. පොදු ජනතාව ගෙන්. මහ ජනතාව ගෙන්. මේ මුදලින් වැඩි හරියක් ම ලැබුණේ ජනතාවට අළෙවි කරන ලද සහල්, පිටි, සීනි, බූමිතෙල් රෙදිපිළි ආදියෙහි මිලට ඇතුළත් කර තිබුණු අතියම් බදුවලින් බව අප සලකන්නට ඕනැ. ඇත්තවශයෙන් ම මේ දුප්පතාට සපයන ආහාර හා රෙදිපිළි ආදියෙන් අය කර ගත් මුදලක් බව අප කල්පනා කළ යුතු යි.

මේ ආකාරයටත් රාජ්‍ය ව්‍යාපාරවල කරනු ලැබූ ආයෝජනවල මුළු වටිනාකම කොච්චර ද කියලා තමුන්නාන්සේලා හිතනවා ද ? තමුන්නාන්සේලා ගේ වී ටිකෙන්, පිටි ටිකෙන්, හාල් ටිකෙන්, බූමිතෙල් ටිකෙන් ගත් බදුවලින් තමයි, ඔය ව්‍යාපාරය පාඩුවට පවත්වා ගෙන ගියේ. කොච්චර ආයෝජනය කරලා තිබෙනවා ද? රුපියල් සියක් කෝටි 230කටත් වැඩි ප්‍රමාණයක් ආයෝජනය කරලා තිබෙනවා. යොදවලා තිබෙනවා. මෙයින් කිසිත් ලාභ ප්‍රයෝජනයක් අපට ලැබුණා ද ? නැහැ. මෙයින් ලැබුණේ අසාර්ථක ප්‍රතිඵලත් අලාභත් පමණ යි. වරින් වර, බලයට පැමිණි රජයන්ට එම අලාභ දරාගන්නට වැඩි වැඩියෙන් මුදල් යොදවන්නටත් සිදු වුණා. එහි ප්‍රතිඵලය ලෙසට සාමාන්‍ය මහජනතාව මත වඩ වඩාත් බර පැටවුණා. වටිනාකමින් රුපියල් සියක් කෝටි 230ක් වන රජයට අයත් අලාභ විඳින ව්‍යාපාර නඩත්තු කරන එක මොන තරම් බරක් ද ? එම බර දරන්නට සිදුවන්නේ කාට ද ? නිසැකවම ඒ බර දරන්නට සිදුවන්නේ මේ රටේ වැඩි ජනතාව වන දිළිඳු ජනතාවටයි.

පොදු ජන විමුක්තිය

මේ අලාභ විඳින රජයේ වාණිජ ව්‍යාපාර ඵලදායී ව්‍යාපාර බවට පත් කරන්නට ඉක්මනින් ම පුළුවන් වූ තරමට මේ දිළිඳු පොදු ජනතාවට විමුක්තිය ලබා දෙන්නට අපට පුළුවන් වෙනවා. මේ ව්‍යාපාර ජනතාකරණය කරන්නට තිබෙන යුක්තියත් හේතුවත් ඒක ම යි. ජනතාකරණය කිරීමට භාජනය වන සෑම රජයේ ව්‍යාපාරයක ම එහි දැනට සේවයේ නියුක්ත ව සිටින සෑම සේවක සේවිකාවක් ම තවදුරටත් එහි සේවයේ තබා ගැනීමට වගබලාගන්නට ඕනෑ. ජනතාකරණය නිසා කිසි ම සේවකයෙක් කිසි ම සේවිකාවක් සේවයෙන් ඉවත් නොකළ යුතු යි. ජනතාකරණය කරනු ලබන සෑම ව්‍යාපාරයකම සිටින සෑම සේවක සේවිකාවක ම විශ්‍රාම යන වයසට පැමිණෙන තෙක් ම එම ආයතනවල සේවයෙහි තබා ගත යුතු යි. ජනතාකරණය කිරීමට ප්‍රථම කිසි ම සේවකයකු සේවයෙන් ඉවත් කිරීමට මොනම රජයේ ව්‍යාපාරයකටවත් ඉඩදෙන්නේ නැහැ. ජනතාකරණය කිරීමට ආසන්නව තිබෙන මොහොතකදී වත් එසේ කිරීමක් කිසියේත් සිදු කෙරෙන්නේ නැහැ. ජනතාකරණය කළ

සේවකයන් ගේ සේවා කොන්දේසි වෙනස් කිරීමට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. යම් ව්‍යාපාරයක් ජනතාකරණය කරන අවස්ථාවේ සේවකයන්ට හිමි වැටුප් හා දීමනා හා වෙනත් අයිතිවාසිකම් හා වරප්‍රසාදත් ඔවුන්ට ජනතාකරණයෙන් පසු වත් හිමිවීම සහතික කරනවා. ජනතාකරණයෙන් පසු සේවා තත්ත්වයන් තව තවත් වැඩි දියුණු කරනවා මිස අඩු කිරීමක් සිදු වන්නේ නැහැ. ජනතාකරණය කරන යම් ව්‍යාපාරයක කොටස් වලින් 10%ක් සෑම සේවකයකුටම නොමිලයේ ලැබෙන්නට සැලැස්වීමේ ප්‍රතිපත්තිය ඉදිරියටත් අනුගමනය කළ යුතුයි. එම ව්‍යාපාරවල නියුක්ත සේවක සේවිකාවන් සංඛ්‍යාව අඩු කිරීමට ජනතාකරණය කිසිසේත්ම හේතුවක් නො විය යුතු යි.

ජනතාකරණය

ජනතාකරණය කරන රාජ්‍ය ව්‍යාපාරවල ආයෝජනය කරන ආයෝජකයන්ට ඔවුන් ගේ ආයෝජන වැඩි කිරීමට මෙන්ම නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමටත් රජය ආධාර දෙනවා. ව්‍යාපාරික කටයුතු විවිධත්වයට පත් කිරීමටත්, නිෂ්පාදන අලෙවිය වැඩි දියුණු කිරීමටත්, එ මෙන් ම ව්‍යාපාරය වඩාත් ශක්තිමත් කිරීමට ආධාර වන වෙනත් උපාය මාර්ග ක්‍රියාත්මක කිරීමටත් රජය විසින් දිරිගැන්වීම් ලැබෙන්නට සලස්වනවා ඇති. එම නිසා ජනතාකරණය කළ ව්‍යාපාරවල තම සේවක සේවිකාවන් සියලු දෙනා ම තව දුරටත් සේවයෙහි තබාගෙන ඔවුන් ගේ ශ්‍රමය ඵලදායිව යොද ගැනීමට හැකිවනවා නිසැක යි. රජය මෙම ජනතාකරණය කළ ව්‍යාපාරවල එදිනෙද පාලනයටත් ක්‍රියාකාරීත්වයටත් ඇඟිලිගසන්නේ නැහැ. ඒවායේ සාමාන්‍ය විනයානුකූල කටයුතුවලට රජය ඇඟිලිගසන්නේ නැහැ. කම්කරු කොමසාරිස්වරයා ගේ රාජකාරිවලටත් රජයේ බලපෑමක් හෝ මැදිහත්වීමක් කරන්නේ නැහැ. කම්කරු කොමසාරිස්වරයා ගේ සමාගම් නීතිය යටතේ ලියාපදිංචි කර තිබෙන ව්‍යාපාරත් අතර දැනට පවතින සම්බන්ධය එලෙසම තව දුරටත් පවතිනවා ඇති. ජනතාකරණය කළ ව්‍යාපාරවල අයිතියට මෙන්ම කළමනාකරණයටත් පූර්ණ වශයෙන් ම සහභාගීවන්නට ඒවායේ සේවක සේවිකාවන්ට ධෛර්ය දීම රජයේ යුතුකම යි. ඒ නිසයි, 10%ක අයිතිය නොමිලයේම දෙන්නේ.

මගේ කථාව ඉවර කරන්නට ඉස්සර වෙලා මම වැදගත් කාරණයක් කියන්නට කැමැතියි. ජනතාකරණය කළ ව්‍යාපාර 166ක සේවකයන් ලබා තිබෙන ප්‍රතිලාභ මම කියන්නට ඕනෑ. ඒ ජනතාකරණය කළ ව්‍යාපාර 16 ක නියුක්ත සේවක සේවිකාවන් 14,779 දෙනෙකුට දනටමත් ඔවුන්ට නොමිලයේ ලැබෙන කොටස් ප්‍රමාණය ලැබී තිබෙනවා. එම 10% කොටස් ප්‍රමාණය ලැබෙන්නට සලස්වන විට කළමනාකරුවන් හා සේවකයන් කියා හෝ විධායක ශ්‍රේණිවල නිලධාරීන් කියා හෝ ඒ ඒ ශ්‍රේණිවලට අයත් නොවන සේවකයන් කියා හෝ කිසි ම වෙනසක් නැහැ. මේ සම්බන්ධයෙන් සැලකිල්ලට ගන්නේ සේවකයා ගේ සේවා කාලය කො තෙක් ද යන්න කියා පමණ යි. දස වසරක සේවයක් කළ කළමනාකරුවකුට ලැබෙන්නේ දස වසරක සේවයක් කළ නුපුහුණු සේවකයකුට ලැබෙන කොටස් ප්‍රමාණය ම යි.

සිලෝන් ඔක්සිජන් සමාගමේ මසකට රුපියල් 3,695ක වැටුපක් ලබපු ෆෝර්මන් කෙනකුට ඔහු ගේ ව්‍යාපාරයේ කොටස් 5,7777ක් ලැබුණා. අද මෙම කොටස්වල වෙළඳ වටිනාකම රුපියල් පන් ලක්ෂ පණස් හත්දස් හත්සීය යි. ලියවනපට්ටල්කරුවකුට කොටස් 5,437 ක් ලැබුණා. අද ඒ කොටස්වල වටිනාකම රුපියල් 5,43,70යි. ලිපිකරුවකුට කොටස් 5,257 ක් ලැබුණා. එම කොටස්වල වෙළඳ වටිනාකම රුපියල් 5,26,700 යි. ලංකා මිල්ක් ෆුඩ් සමාගමේ විදුලි කාර්මිකයකුට කොටස් 9,621 ක් ලැබුණා. අද එහි වටිනාකම රුපියල් තුන් ලක්ෂ අනූනමදස් දෙසිය හැත්තෑ එක යි. ආරක්ෂක නිලධාරියකුට කොටස් 9,579 ක් ලැබුණා. එම කොටස්වල වෙළඳ වටිනාකම රුපියල් තුන් ලක්ෂ අනූහත්දස් පන්සිය විසිහතර යි. ඔබරෝයි හෝටලයේ සේවකයන්ට නොමිලයේ ලැබෙන කොටස් මෙම මැයි මාසයේ දෙ වන සතියේදී ප්‍රදානය කිරීමට නියමිතව තිබෙනවා. දනට රුපියල් 4,309ක මාසික වැටුපක් ලබන ලිපිකරුවකුට කොටස් 16,918ක් ලැබෙන බව ඇස්තමේන්තු කර තිබෙනවා. මෙම කොටස්වල වටිනාකම රපැයිල් 6,76,720 යි. රුපියල් දෙදහස් එකසියයක මාසික වැටුපක් ලබන ගබඩාකරුවකුට කොටස් 15,978ක් ලැබෙනවා. ඒවයේ වටිනාකම රු. 6,39,120 යි.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

සමෘද්ධිය බෙදදීම

මේ සියලු ම සේවකයන්ට මෙම කොටස් හිමිකරුවන් හැටියට දිගටම ඒ වෙනුවෙන් ලැබෙන ප්‍රතිලාභ ලබාගන්න පුළුවන්. එසේ නැත්නම් ඔවුන්ට තමන්ට ඉඩමක් කඩමක් ගන්නට එහෙම නැත්නම් ඒ කොටස් විකුණා දමන්නට එහෙමත් නැත්නම් ගෙයක් දොරක් හදගන්නට එසේ නැත්නම් උගසට තබා දේපොළක් බේරාගැනීමට හෝ තම දරුවකු විවාහ කර දීමට දැවැද්දක් සඳහා හෝ දෙන්නට පුළුවන්. ඔවුන්ට මෙම මුදලින් ඕනෑම දෙයක් කරන්නට නිදහස තිබෙනවා. ඔවුන්ට මේ මුදල් පාවිච්චි කරන්නට කිසි ම කොන්දේසියක් නැහැ. සීමා පැනවීමක් නැහැ. ජනතාකරණය කළ මෙම ව්‍යාපාරවල සේවකයන් තව දුරටත් නිකම්ම සේවකයන් පමණක් නො වෙයි, ඔවුන් තමන් නියුක්ත ව සිටින ව්‍යාපාරයේ අයිතිකරුවන් බවටත් පත් වී සිටිනවා. ඔවුන් ව්‍යාපාරයේ කොටස් හිමියන් බවට පත්වී සිටිනවා. ඔවුන් ගේ තත්ත්වය සේවකයකු ගේ හා ව්‍යාපාරයේ කොටසක හිමිකරුවකු ගේත් තත්ත්වයට පරිවර්තනය වී තිබෙනවා. මෙය අපේ රජය මේ රටේ වැඩකරන පන්තියට දක්වන උසස්ම උපහාරය බව ම ප්‍රකාශ කරන්නට කැමැති යි. දන් ඔවුන් ගේ තත්ත්වය මේ ආකාරයට ඉහළ මට්ටමකට නංවා තිබෙනවා. මේ අනුව අපේ රජය වත්කම් හිමි සමාජයක් ගොඩනැගීමට ක්‍රියාකරගෙන යනවා. වඩ වඩාත් ධනය ඇති කොට එම ධනය මේ රටේ සෑම පුරවැසියකුටම හිමි කර දීමේ අපේ අපේක්ෂාව මුදුන්පමුණුවා ගැනීමට අප අධිෂ්ඨානයෙන් ක්‍රියාකරගෙන යනවා. එම අරමුණු ඉටු කරගැනීමට අප සමත් වන බවට මට ඒකාන්තයෙන්ම විශ්වාස යි. අප හදන්නේ මීට කලින් තිබුණු මය සමාජවාදී යැයි කියන ආණ්ඩු වගේ දුප්පත්කම බෙදදෙන්නට නො වෙයි. තමුන්නාන්සේලාට සමෘද්ධිය බෙද දෙන්නට බව මම මතක් කරන්නට කැමැති යි.

අද වතුකරයේ සිදුවන නාස්තිය බලන්න. රුපියල් දස ලක්ෂ 400ක් හැම මාසෙම වතුවලට දෙනවා. තමුන්නාන්සේලා ගේ භූමිතෙල් ටිකට වැඩි කරලා, සීනි ටිකට වැඩි කරලා, බත් පතට වැඩිකරලා, රෙදිකෑල්ලට වැඩි කරලා අප ඒ වතු කාට වත් විකුණන්නේ නැහැ, පවරන්නේ නැහැ, දෙන්නේ නැහැ. ඒවා

තමුන්නාන්සේලා සන්තක යි. ජනතාව සන්තක යි. අප කරන්නට යන්නේ නියම කළමනාකරණයක් ඇති කරලා, වතු ලාභයට දුවවලා, වතු කම්කරුවන්ට මෙයිට වඩා සහන ප්‍රතිලාභ ලබා දීම. තමුන්නාන්සේලා ගේ ජීවන බර අඩුකිරීමක් බව මම ප්‍රකාශ කරන්නට කැමැති යි.

මා බෙහොම කතගාටු වෙනවා, තමුන්නාන්සේලා ගේ කාලය මෙ තෙක් ගතකිරීම ගැන. විශේෂයෙන්ම අපේ විදේශීය අමුත්තන් ඉන්දදීත්. නමුත් මේ සත්‍යය තමුන්නාන්සේලාට කියාදීම මගේ යුතුකමක්. ප්‍රතිපක්ෂ ඇතැම් ප්‍රතිපක්ෂ තමුන්නාන්සේලාට මුළා කරන්නට අද ක්‍රියා කරන නිසායි, මම මේවා තමුන්නාන්සේලා ඉදිරියේ තැබුවේ. දුප්පත් ජනතාවට අයිතියක් ලබා දීලා තමුන්නාන්සේලා රජ කරවන්නට යන මේ රජය විනාශ කරන්නට අද ඇතැම් ප්‍රතිපක්ෂ අපේ පක්ෂයේ ඉඳලා අප පන්නපු, ද්‍රෝහියන් අල්ලාගෙන ඉන්නා බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. මිනීමරුවන්, අපරාධකාරයන් ගසාකාපු අය අද තුරුළට අරගෙන මේ රජය විනාශ කරවන්නට ප්‍රතිපක්ෂයේ ඇතැම් බංකලොත් පක්ෂ තමුන්නාන්සේලා දන්නවා කුමන්ත්‍රණ කරන බව. ඒ එක කුමන්ත්‍රණයක් වත් තමුන්නාන්සේලා ඉන්න තාක් කල් ජයග්‍රහණය නොකරන බව මට ඒකාන්තයෙන්ම විශ්වාස යි. තමුන්නාන්සේලාට ජයවේ වා කියා ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කථාව මෙයින් සමාප්ත කරනවා.

“எங்கள் முயற்சி வறுமையினைப்
பகிர்ந்தளிப்பது அல்ல.
செல்வச் செழிப்பைப்
பகிர்ந்தளிப்பதே ஆகும்.”

– ரணசிங்க பிரேமதாச

காலிமுகத்திடலில் நடாத்தப்பட்ட மே தினக் கூட்டத்தில்
ஆற்றிய உரை

1992, மே 01.

காலிமுகத்திடலில் நடாத்தப்பட்ட மே தினக் கூட்டத்தில் சனாதிபதி அதிமேதகு ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை - 1992, மே மாதம் 01 ஆந் திகதி

மே தினத்தை நினைவுகூரத் தொடங்கி இப்பொழுது 107 ஆண்டுகள் கழிந்துள்ளன. உலகில் ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கம் நிலவிய காலத்தில்— காலனித்துவ ஆதிக்கம் நிலவிய காலத்தில்— எஜமானர்கள் ஊழியர்களைச் சுரண்டியகாலத்தில் ஊழியர்களது உரிமைகளுக்காக குரல் எழுப்பியதன் விளைவாகத்தான் மே தினம் கொண்டாடப்பட ஆரம்பித்தது. உண்மையில் குடியேற்ற நாடுகள் அல்லது ஏகாதிபத்தியங்களின் கீழிருந்த நாடுகள் உழைப்பாளி மக்களது உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கு ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்தப் போராட்டத்தினால் ஏவப்பட்டுத்தான் அரசியல் சுதந்திரத்தைப்பற்றி யோசிக்கத் தொடங்கினர் எனலாம். அந்தக் காலத்தில் இலங்கை குடியேற்ற நாடாக இருந்தது. இலங்கையிலும் இன்னொரு கொத்தடிமை இருந்தது. அந்தக் கொத்தடிமை நிலப்பிரபுத்துவ முறையாகும். எங்களை அடிமைப் படுத்திக் கொண்டிருந்த ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எடுபிடி வேலை செய்த குடும்பங்கள் சிலவற்றுக்கு, அதாவது ஏகாதி பத்தியவாதிகளுக்கு புகழ்பாடிய குடும்பங்கள் சிலவற்றுக்கு கீழ்நாட்டு முதலிப்பட்டங்களும் முகாந்திரம் பதவிகளும் வழங்கப்பட்டன. மானியமாக காணிகளும் வழங்கப்பட்டன. அந்த ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் எடுபிடிவேலை செய்த மலைநாட்டுப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த பிரபுத்துவ குடும்பங்கள் சிலவற்றுக்கு மானியமாக கிராமங்களும் வழங்கப்பட்டன. கீழ்நாட்டிலும் மலைநாட்டிலும் இருந்த சில குடும்பங்கள் மட்டுமே அந்த ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கு அடிமைத் தொழில்களில் அல்லது மெய்க்கீர்த்தி பாடுவதில் ஈடுபட்டிருந்தன. அங்ஙனம் மெய்க்கீர்த்தி பாடுவதில் ஈடுபடாமல் தேசாபிமானம் கொண்ட பலர் கீழ்நாட்டிலும் மலைநாட்டிலும் இருந்தனர். அவர்கள்தான் மலைநாட்டில் நிலவிய நிலப்பிரபுத்துவ முறைக்கு எதிராகச் செயல்பட்டு வந்தனர். கீழ்நாட்டிலும் அத்தகைய நாட்டுப் பற்றினைக் கொண்டவர்கள்தான் தொழிலதிபர்களது சுரண்டுதல்களிலிருந்து அப்பாவி பாட்டாளி மக்களை விடுவித்துக் கொள்வதற்குப் போராட முன்வந்தனர்.

பாட்டாளி மக்களின் எழுச்சி

இத்தருணத்தில் நான் அண்மைக்கால சரித்திரத்தைப் பற்றி மாத்திரம் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். 1920 காலப்பகுதியில் இந் நாட்டில் தேசிய மற்றும் விதேச தொழிலதிபர்களின் அநீதியான நடத்தைக்கு எதிராக பாட்டாளி மக்களது உரிமைகளைப் பாது காப்பதற்கான முதலாவது தொழிற்சங்க இயக்கத்தை ஆரம்பித் தவர் தொழிலாளர் தலைவர் ஏ. ஈ. குணசிங்க அவர்கள் என்பதை இத்தருணத்தில் நன்றியறிதலுடன் தெரிவிக்க வேண்டியவனாக உள்ளேன். பாட்டாளி மக்களது உரிமைகளுக்காகப் போராடிய அதேநேரத்தில் அவர் அஞ்சாநெஞ்சம் கொண்ட வேறு அன்பர் கள் சிலருடன் இந்நாட்டில் வாழுகின்ற மக்கள் அனைவருக்கும் சர்வசன வாக்குரிமையினை வென்றெடுக்கும் ஓரியக்கத்தினையும் ஆரம்பித்தார். அந்த இயக்கத்தின்போது அவருக்குப் பக்கபலமாக நின்று துணைபுரிந்தவர்களுள் சிலாபத்தைச் சேர்ந்த திரு. விக்டர் கொரயா அவர்கள் முன்னணியில் இருந்தாரென்பதை இத் தருணத்தில் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். அனைத்துலக ரீதியில் சிக்காக்கோ நகரத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாட்டாளி மக்களது உரி மைகள்பற்றிய இந்தப் போராட்டம் உலகம் முழுவதிலும் பரவத் தொடங்கியது. நாங்களும் இத்தினத்தை பாட்டாளி மக்களது தினமாகக் கொண்டாடத் தொடங்கினோம். பாட்டாளி மக்களது உரி மைகளுக்காகப் போராடி, ஆட்சியாளர்களது துப்பாக்கிச் சூட்டி னால் கொல்லப்பட்ட பாட்டாளி மக்களது இரத்தத்தின் நிறமான செந்நிறமுள்ள தொழிலாளர்களுக்குரிய செங்கொடி உதயமானது. சிக்காக்கோ நகரத்தில் ஏற்பட்ட அத்தொழிலாளர் போராட்டத் துக்குப் பின்னர் தொழிலதிபர்களுக்கெதிராக இரத்தம் சிந்தி உரிமைகளுக்காகத் தொடர்ந்தும் போராடுவது சிறந்ததா அல்லது தமது நாடுகளை தாமே நிருவகிப்பதற்கு சர்வசன வாக்குரிமையை வென்றெடுத்து அதன்மூலம் சுரண்டுதலையும் சூறையாடுதலை யும் ஒழிப்பது சிறந்ததா என்று உலக நாடுகளின் மக்கள் சிந்திக் கத் தொடங்கினார்கள். அந்தச் சிந்தனையின் அடிப்படையில் தான் ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்திலிருந்தும் குடியேற்ற நாட்டு முறை யிலிருந்தும் விடுதலையைப் பெறுவதற்கு பல நாடுகளில் வாழ்ந்த நாட்டுப்பற்றுடைய தலைவர்களுக்கிடையில் ஒரு விழிப்பு ஏற் பட்டது. அந்த சுயாட்சிப் போராட்டத்தில் ஆசியப் பிராந்தியத்துக்கு மட்டுமன்றி ஆபிரிக்காக் கண்டத்துக்கும் பாரத நாட்டின் தந்தை யான அண்ணல் காந்தி அவர்கள் தலைமைத்துவம் கொடுத்து வந்தாரென்பதை நாங்கள் மறத்தல் ஆகாது.

சுதந்திரப் போராட்டம்

அண்ணல் காந்தி அவர்கள் சத்தியத்தினதும் அகிம்சையின தும் அடிப்படையில் இந்திய நாட்டை அந்நியர் ஆட்சியிலிருந்து மீட் டெடுத்து அந்நாட்டில் வாழுந்த மக்கள் அனைவருக்கும் சமமான உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கு இந்தியத் தேசியக் காங்கிரசை ஆரம்பித்து வைத்தார். அந்தச் செயல் திட்டத்தின் செல்வாக்கு இலங்கையிலும் பரவியது. பெரியார் அநகாரிக்க தர்மபாலர் அவர்கள் எமது கலாசாரத்தின் உறுதிப்பொருள்களை எடுத்துக் கூறி எங்கள் நாட்டு மக்களது வெளிப்புற அடிமைச் சூழலினையும் உட்புற அடிமை மனப்பான்மையினையும் அகற்றுவதற்கான இயக்கமொன்றை ஆரம்பித்தார். இலங்கையிலும் லங்கா தேசிய காங்கிரசு என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இந்தியத் தேசிய காங்கிரசினை மேற்கோளாகவெடுத்து இலங்கையில் வாழும் சகல இனமக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துமாறு அவர்களது தலைவர்கள் அங்கத்துவம் வகிக்கும் லங்கா தேசிய காங்கிரசு அமைக்கப்பட்டது. அந்தத் தேசிய காங்கிரசின் ஊடாகத்தான் எங்கள் சுதந்திரப் போராட்டமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சுதந்திரத்தை வென்றெடுப்பதற்கு இந்நாட்டில் வாழும் அனைத்து மக்களினங் களும் அணிதிரண்டன. ஆனால், சுதந்திரத்தை வென்றெடுத்த பின்னர் நாங்கள் குறுகிய மனப்பான்மையோடு செயல்படத் தொடங்கினோம். மக்கள் இனங்களுக்கிடையில் ஒற்றுமையினை வளர்க்கத் துணைபுரியும் மொழியினையும் மதத்தினையும் அற நெறிகளையும் உறுதிப்பொருள்களையும் மக்களினங்களுக்கு இடையில் பிரிவினை, கூறுபாடு, மோதல் ஆகியவற்றை உருவாக் கும் முறையில் பயன்படுத்தி வருகின்றோம். பாட்டாளி மக்களது உரிமைகளும் மே தினமும் பொதுமக்களது சுதந்திரமும் எவ் வளவு நெருக்கமாக பின்னிப் பிணைந்துள்ளன என்பதை எடுத் துக்காட்டும் ஒரு பீடிகையாகத்தான் மேற்போந்தவற்றை நான் குறிப்பிட்டேன்.

இற்றைக்கு 107 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் போராட்டங்களின் மூலமும் இரத்தம் சிந்துவதன் மூலமும் பல்வேறு இடர்பாடு களுக்கு ஆளாவதன் மூலம் வென்றெடுத்த உரிமைகளின் ஊடாக இன்று எங்களுக்கு சர்வசன வாக்குரிமை கிடைத்துள்ளது. அந்த சர்வசன வாக்குரிமையின் மூலம் தாபித்துக் கொண்ட நிருவாக முறைமைகளின் கீழ் கலந்துரையாடல், பேச்சு வார்த்தைகள்,

ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றின்மூலம் மேலும் பல சுதந்திர உரிமைகளை நாங்கள் பெற்றுள்ளோம். 1931 ஆம் ஆண்டில்தான் எங்களுக்கு சர்வசன வாக்குரிமை கிடைத்தது. அன்று தொட்டு இன்றுவரை, எமது பிரதம அமைச்சர் குறிப்பிட்டதைப் போன்று, புதிய தொழில் சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி பாட்டாளி மக்களது உரிமைகள், சிறப்புரிமைகள் ஆகிய பல உரிமைகள் வென்றெடுக்கப்பட்டுள்ளனவென்பது உண்மையாகும். இன்று எமது நாட்டில் வேதனத்துக்காக அல்லது கூலிக் காகப் பணிபுரிபவர்கள் பலர் நகரங்களில் உள்ள அரசாங்கத் திணைக்களங்களிலும் தனியார்த்துறை தொழிற்சாலைகளிலும் வர்த்தக நிலையங்களிலும் மேலும் சிலர் மலைநாட்டுப் பெருந்தோட்டங்களிலும் சேவைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ளனர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆயினும், இந்த நாட்டிலுள்ள சுமார் 75 வீத மக்கள் விவசாயத் தொழில் செய்து கிராமப் புறங்களில் வாழ்கின்றனர். அவர்களும் பாட்டாளி ம்க்களேயாவர்.

பொதுமக்கள் சேவை

இவர்களைத் தவிர, புத்திஜீவிகளாக வாழும் பலரும் இந்நாட்டில் இருக்கின்றனர். விஞ்ஞானம், கணிதம், தொழினுட்பம் ஆகியவற்றில் தேர்ச்சிகளைப் பெற்று நாட்டின் நலனுக்காகவும் பொதுமக்களின் மேம்பாட்டுக்காகவும் சேவை புரியும் பலர் உள்ளனர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதே போன்று எந்தவொரு வேதனமும் பெறாமல் நாட்டு மக்களது ஒற்றுமைக்காகவும் ஒழுக்க சீலங்களுக்காகவும் இரவு - பகல் பெருந்தொண்டாற்றி வருகின்ற மதப்பெரியார்களும் இந்நாட்டில் உள்ளனரென்பதை நாங்கள் மறத்தலாகாது. மகாசங்கத்தினர், கிறிஸ்தவ மதகுருமார்கள், இந்து, இஸ்லாமிய மதப்பெரியார்கள் ஆகியோர் எந்தவொரு வேதனமும் இன்றி தமது முழு வாழ்வினையும் பொதுமக்களின் சேவைக்காக அர்ப்பணித்து வருகின்றனர். இங்ஙனம் உழைக்கும் மக்கள் அனைவரையும் உள்ளடக்கியவாறு 1956 ஆம் ஆண்டில் காலஞ்சென்ற பிரதம அமைச்சர் மாண்புமிகு பண்டாரநாயக்கா அவர்களது தலைமையில் மகாசங்கத்தினர், வைத்தியர்கள், ஆசிரியர்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் என்ற சுலோக அட்டையினை முன்வைத்திருந்தனர். அதனைச் சுலோக அட்டையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அரசியல் இலாபத்தைத் தேடிக் கொண்டார்களே ஆயினும் அச்சுலோகத்தின் நோக்கத்தை

ஆக்கபூர்வமான முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்கள் எந்தவொரு வேலைத்திட்டத்தையும் அறிமுகப்படுத்தவில்லை என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும்.

எனவே, எமது கட்சியின் சார்பிலும் எமது அரசாங்கத்தின் சார்பிலும் எமது தொழிற்சங்க சம்மேளத்தின் சார்பிலும் மிகுந்த பணிவடக்கத்துடன் நான் ஒரு விடயத்தை இத்தருணத்தில் எடுத்துரைக்க விரும்புகின்றேன். மேற்சொல்லப்பட்ட உழைக்கும் மக்கள் அனைவரினதும் சேவையினைப் போற்றும் முகமாக அந்த உழைக்கும் மக்கள் அனைவருக்கும் நன்மைகளை வழங்கும் திட்டமொன்று இந்த அரசாங்கத்தினால்தான் அமுல் நடத்தப் பட்டது. இந்த அரசாங்கம் சகல மதங்களையும் சேர்ந்த துறவு பூண்ட பெரியார்களது தேவைகளையும் அந்தந்த மதஸ்தாபனங் களினது தேவைகளையும் கண்டறிந்து ஆவன செய்து வருகின்ற தென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எமது அரசாங்கம் இன்று விவ சாயிகள், தொழிலாளர்கள், மகாசங்கத்தினர், வைத்தியர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகிய சகலரினதும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய் வதற்கு அர்ப்பணித்துக் கொண்ட அரசாங்கம் என நான் ஆணித் தரமாகக் கூறுகின்றேன்.

கடந்த சில ஆண்டுகளை மீளாய்வு செய்து பாருங்கள். வியர்வை சிந்தி உடலுழைப்பினால் வேலை செய்யும் சகல பாட்டாளி மக் களுக்கும் மட்டுமன்றி புத்தி ஜீவிகளாக உழைக்கும் அனைவருக் கும் அவர்களுடைய உரிமைகளையும் சிறப்புரிமைகளையும் வழங்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்துள்ளதென்பது அங்ஙனம் பின்னோக்கிப் பார்க்குமிடத்து உங்களுக்குப் புலனாகும். தம்மைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு எந்தவொரு அமைப்புமில்லாத, மாதாந்த வேதனங்களைப் பெறாத விவசாய மக்களுக்கு மட்டுமன்றி மீனவ மக்களுக்கும் ஓய்வூதியத் திட்டமொன்றை அறிமுகப் படுத்திய அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கம் இல்லையாவென்று நான் கேட்க விரும்புகின்றேன். நிலப்பிரபுத்துவ முறையினை ஒழிப்போ மெனக் கூறி காணிநிலங்களை அரசுக்குச் சொந்தமாக்கினார்கள். ஆனால், அக்காணிகளைப் பொது மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கத் தவறினார்கள். இந்த அரசாங்கம் காணி நிலங்களை உயில் உறுதிகளின் மூலம் பகிர்ந்தளித்து வருவதோடு அம்மக் களுக்கு வீடுகளையும் கட்டிக் கொள்வதற்குத் தேவையான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க முன்வர

வில்லையாவென்று நான் வினா எழுப்புகின்றேன். சகோதர சகோதரிகளே, எனவேதான் என்று மே கண்டிராதவாறு பத்து இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்கள் சமுத்திரமொன்று இன்று ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் மே தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்கு இங்கே குழுமியிருக்கின்றது. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் உள்ளிட்ட ஒன்பது மாகாணங் களையும் சேர்ந்த பாட்டாளி மக்கள் இன்று கொழும்புக்கு வருகை தந்துள்ளனரென்பதை நன்றி யறிதலுடன் இத்தருணத்தில் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

மக்கள் வெள்ளம்

இன்று மு. ப. 11.45 மணிக்கு சுகததாச விளையாட்டு அரங்கிற்கு அருகிலிருந்து புறப்பட்ட அந்த மக்கள் வெள்ளம் இதுகாறும் காலி முகத்திடலுக்குப் பெருகி வந்து கொண்டு இருப்பதைக் காணலாம். அந்த மக்கள் ஊர்வலமாக இங்கு வந்துசேருவதை நான் காண்கின்றேன். சுகததாச விளையாட்டு அரங்கிற்கு அண்மையிலுள்ள வீதிகளில் மேலும் சுமார் இலட்சம் பேர்கள் ஊர்வலத்துடன் சேர இன்னும் காத்து நிற்கின்றனரென்ற செய்தி சற்றுநேரத்துக்கு முன்னர் எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதற்கு முன்னர் நடாத்தப்பட்ட மே தின விழாக்களின்போது எங்கள் ஊர் வலத்தில் பங்குபற்றியவர்கள் அனைவரும் சுகததாச விளை யாட்டு அரங்கிலிருந்து புறப்பட்டு வீதிவழியாக காலிமுகத்திட லுக்கு வந்தனர். இன்றைய கூட்டத்திற்கு வெளி மாகாணங்களி லிருந்து வருகை தந்த ஆதரவாளர்களுக்கு சுகததாச விளை யாட்டு அரங்கில் இடவசதி அளிக்கப்பட்டமையால் மேற்கு மாகா ணத்திலுள்ள எமது ஆதரவாளர்களுக்கு அங்கு இடமில்லாமல் போய்விட்டது. எனவே, மருதானையில் பஞ்சிகாவத்தை, கிராண்ட்பாஸ் ஆகிய பகுதிகளிலும் கொச்சிக்கடையிலும் கொட் டாஞ்சேனையிலும் உள்ள வீதிகளுக்கு மேல் மாகாணத்தின் ஆதர வாளர்களை அனுப்ப வேண்டிய கட்டாயம் எங்களுக்கு ஏற் பட்டது. அந்த மக்கள் இவ்விடத்துக்கு இன்னும் வந்து சேர்ந் துள்ளனராவென்று கூறமுடியாது. கொழும்பு மாநகர முதல்வர் இன்னும் இவ்விடத்துக்கு வரவில்லை. எனவே இந்த ஊர்வலம் இவ்விடத்துக்கு வந்து சேருவதற்கு இன்னும் சில மணித்தியாலங் கள் செல்லுமென நான் நினைக்கின்றேன். கொழும்பு மாநகர முதல்வரின் தலைமையிலான ஊர்வலம் பயணத்தை ஆரம்பிக்கும் பொழுது நான் அங்கிருந்தேன். கொழும்பு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

எமது கட்சியின் பொதுச் செயலாளரான மாண்புமிகு சிறிசேன குரே அவர்கள் உள்ளிட்ட வேறு சில அமைச்சர்கள் மாத்திரம் தான் இப்பொழுது இவ்விடத்துக்கு வந்துள்ளனர். இந்த மாபெரும் மக்கள் வெள்ளம், எமது அரசாங்கம் செய்துவருகின்ற சேவையினை நாட்டுமக்கள் மனமாரப் போற்றுகின்றனரென்பதற்குச் சான்று பகருகின்றது.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஹட்சன் சமரசிங்க அவர்கள், இங்கு எனது உருவப்படமொன்று நாட்டப்பட்டிருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். பொது மக்களாகிய உங்கள் சமூகத்தில் பிறந்தவர் என்ற வகையில் நான் உங்களுக்கு மரியாதை செலுத்திக் கொண்டிருப்பதாக அந்த உருவப்படம் அமைந்துள்ளதென்று அவர் குறிப்பிட்டார். அது முற்றிலும் உண்மையானதாகும். நான் எப்பொழுதுமே இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எனது மரியாதையினைச் செலுத்துகின்றேன் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். நான் உங்கள் மத்தியிலிருந்து தோன்றியவரென்பது உண்மையாகும். சகோதர, சகோதரிகளே, நான் எப்பொழுதும் உங்கள் பக்கம் திரும்பி மரியாதை செலுத்திக் கொண்டிருப்பதும் உண்மையாகும்.

தலைவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்துதல்

1968 ஆம் ஆண்டில் எனக்கு அமைச்சர் பதவியொன்று கிடைத்த நேரத்தில் "சிலுமின" என்னும் சிங்களப் பத்திரிகைக்கு நான் எழுதிஅனுப்பிய சில கவிதைகளிலிருந்து ஒரு செய்யுள் எனது ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. அதனை எனக்கு ஞாபகப்படுத்தியவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஹட்சன் சமரசிங்க அவர்களேயாவர். அச்சிங்களச் செய்யுளின் தமிழாக்கம் வருமாறு :-

"பிறந்த மண்ணினைப் பிரியாது போற்றுவேன்
உறவான தென்றலென உறவினர் அணுகுவேன்
மலைமீது ஏறியே மடுவினை நோக்குவேன்
மக்களது இந்நலம் மனத்தில் இருத்துவேன்."

இந்நாட்டில் வாழுகின்ற பொதுமக்கள் மீது நான் வைத்துள்ள மதிப்புக்கு எடுத்துக் காட்டாக இந்தச் செய்யுள் அமைகின்றது. அதனையறியாத எதிர்தரப்பு மே தினக் கூட்டமொன்றில் திரு. பிரேமதாச அவர்கள், பண்டாரநாயக்க உருவச்சிலைக்கு

இருகரங் கூப்பி வணங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றார் என்று குறிப்பிடப்பட்டதாம். அந்தக் கூற்றினை நான் ஆட்சேபனை செய்ய மாட்டேன். காரணம், எங்கள் நாட்டுத் தலைவர்களுக்குத்தக்க மரியாதை அளிப்பதற்கு நான் தயங்கமாட்டேன் என்பதாகும். அமரர் பண்டாரநாயக்கா அவர்களது துணையால் அரசியலில் புகுந்தவர்களும் அவருக்கு மரியாதை செலுத்தத் தவறுகின்ற இந்த நேரத்தில் நானாவது அன்னாருக்கு மரியாதை செலுத்து வதையிட்டு அவர்கள் மகிழ்வடைவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

உண்மையினைக் கூறின், அமரர் எஸ். டபிள்யு. ஆர். டி. பண்டார நாயக்கா அவர்களை, திருமதி பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் அறிந்துகொள்வதற்கு முன்னரேயே நான் அறிந்து கொண்டேன். பிரதம அமைச்சர் பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் இலங்கைத் தேசியக் காங்கிரசின் செயலாளரொருவராகப் பணிபுரிந்தவர். பிரதம அமைச்சர் பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் உயர் பதவியாளர் ஒருவராக இருந்தவர். அது மட்டு மன்றி, பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தின் சபை முதல்வராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். தமது கொள்கைகளை ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினூடாக நடை முறைப்படுத்த முடியாதெனக் கூறித்தான் அமரரான பிரதம அமைச்சர் பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிலிருந்து இராஜினாமாச் செய்து ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியை உரு வாக்கினார். அன்று தொட்டு இன்றுவரை ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை உற்று நோக்குமிடத்து, முன்னாள் பிரதம அமைச்சர் பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் இப்பொழுது வாழ்ந்திருந்தால் மீண்டும் அவர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் சேருவாரென நான் நினைக்கின்றேன்.

முன்னாள் பிரதம அமைச்சர் பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் 1956 ஆம் ஆண்டில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைத் தோற்கடித்தார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். மாக்ஸீயவாதிகள் உள்ளிட்ட பல குழுக்களுடன் அவர் அரசாங்கமொன்றை நிறுவினார். அந்த ஆட்சி யினை மூன்று ஆண்டுக்காலம் வரையாவது கொண்டு செல் வதற்கு அவர்கள் இடமளிக்கவில்லை. அவருடைய ஆட்சி கவிழ்ந்தது மட்டுமன்றி அவரும் படுகொலை செய்யப்பட்டார். அவர் அறிமுகப்படுத்திய சமூக மீளமைப்பு வேலைத்திட்டங் களை ஏற்க மறுத்த அவருடைய கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள்தான்

அவரைப் படுகொலை செய்தனரென்பது இன்று சரித்திர உண்மை யாக இருக்கின்றது. அதேபோன்று, அவர் தோழமை பூண்டிருந்த மாக்ஸீய வாதிகள் அவருடைய ஆட்சிக்கெதிராக பல முட்டுக் கட்டைகளை இட்டனரென்று அவருக்கே பின்னர் தெரியவந்தது. இந்த வகையில் நோக்குமிடத்து முன்னாள் பிரதம அமைச்சர் பண்டாரநாயக்க அவர்கள் இன்று உயிருடன் இருந்தாராயின் காலிமுகத்திடலில் உள்ள மேதினக்கூட்டத்துக்கு வருகை தந்து இருப்பாரா அல்லது கம்பல் மைதானத்தில் உள்ள மேதினக் கூட்டத்துக்குப் போய் இருப்பாரா என்பதை நீங்களே ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.

அன்றும் இன்றும்

முன்னாள் பிரதம அமைச்சர் பண்டாரநாயக்கா அவர்களது படுகொலையின் பின்னர் திருமதி பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் என்ன கூறினார் ? எனது அருமைக் கணவரை சாகாது சாக டித்தவர்கள் மாக்ஸீயவாதிகள் என்று அவர் பகிரங்கமாகக் கூறி னார். இன்று, மாக்ஸீயவாதிகளுக்கு ஆதரவளிக்கும் திருமதி பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் அன்று எனது அருமைக் கணவரைச் சாகாது சாகடித்தவர் என். எம். என்று கூறினார். திருமதி பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் இன்று மாக்ஸீயவாதிகளுடன் ஒன்று கூடி மே தினத்தைக் கொண்டாடுகின்றார் அல்லவா என்று நீங்கள் சிந்திக்கலாம். அதே போன்று பண்டாரநாயக்கா என்ற பெயர் பற்றியோ, பண்டாரநாயக்காவின் கொள்கைகள் பற்றியோ இப் பொழுது குறிப்பிடப்படுவதில்லையென்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். அதன் பின்னர் திருமதி பண்டாரநாயக்க அவர்கள் முக்கூட்டு அரசாங்கமொன்றை நிறுவினார். இன்று ஒன்று சேர்ந்துள்ள ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சி, சமசமாசக் கட்சி, கம் யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகியவற்றின் துணையோடு அரசாங்கமொன்றை நிறுவினார். அங்ஙனம் நிறுவிய பின்னர் சோசலிசத்தைப் பெற்றுக்கொடுப்பேன் என்று உங்களுக்கு வாக்குறுதி அளித்தார். உங்களுக்குப் பெற்றுத் தந்தது சமூகத்தை சோசலிசத்துக்கு பரி வர்த்தனை செய்யும் வசதிகளா ? அல்லது சமூகத்தைச் சித்திர வதை செய்யும் வழிகள்ா ? என்று நான் உங்களிடம் வினாவு கின்றேன்.

காலம் சென்ற டட்லி சேனநாயக்கா அவர்கள் ஒரு கொத்து அரிசி இலவசமாக வழங்கப்பட்டபோது. இருகொத்து அரிசியினையும் இலவசமாகத் தருவேன் என்று அன்று முக்கூட்டு அரசாங்கத்தை நிறுவிக்கொண்டார். கடைசியாக, அந்த ஒரு கொத்து அரிசியினையும் சோசலிசத்தின் பெயரைச் சொல்லித் தட்டிக் கொண்டாரென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். உணவு வகைகள், துணி மணிகள், ஏனைய அத்தியாவசியப் பொருட்கள் என்பவற்றைக் கொள்வனவு செய்ய முடியாமல் நீங்கள் சோசலிசத்தினால் அலைக்கழிக்கப்பட்ட விதம் உங்களுக்குத் தெரியும். புகையிரதச் சேவைத் தொழிலாளர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கு பாடப்புத்தகங்களைக் கொள்வனவு செய்யும் பொருட்டு ரூபா 150-முற்பணத்தைக் கோரிய பொழுது அந்தப் புகையிரத் தொழிலாளர்களுக்கு இழைத்த இன்னல்கள் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்களை சேவையிலிருந்து நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்த பொழுது அந்தப் பழைய பாராளுமன்றக் கட்டிடத்தில் நடந்த பாராளுமன்ற விவாதங்களின்போது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அந்த நடவடிக்கைக்கு எதிராகப் போராடியது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். முன்னாள் சனாதிபதி மேதகு ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனா அவர்களும் நானும் அன்று அந்த அநீதிக்கு எதிராக மணிக் கணக்கில் உரை நிகழ்த்தினோம். அதே போன்று இன்னொரு விடயம் உண்டு. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும்பொழுது ஒரு கொள்கையினையும் ஆளுங்கட்சியில் இருக்கும் பொழுது இன்னொரு கொள்கையினையும் ஏற்றுக் கொண்ட கட்சியாக எமது கட்சி என்றுமே இயங்கவில்லை. அதிமேதகு ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனா அவர்கள் சனாதிபதியாகப் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டவுடனேயே புகையிரத சேவைத் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளுக்குப் பாடப் புத்தகங்களைக் கொள்வனவு செய்யும்பொருட்டு ரூபா 150 முற்பணத்தை வழங்குவதற்குப் பதிலாக, நாட்டு மக்கள் அனைவரினதும் பிள்ளைகளுக்கு இலவசமாகப் பாடப்புத்தகங்களை வழங்குவதற்கு அவர் நடவடிக்கை எடுத்தாரென்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

நான் இந்தப் பழைய செய்திகளை ஞாபகப்படுத்துவதற்குக் காரணம் திருமதி பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் நேற்று அல்லது முந்தநாள் உலகத்துக்கு அவதரித்து சோசலிசத்தைப் பேசும் தவ மூதாட்டியாக இருப்பதனாலேயே ஆகும். சமூக நலனோம்புகை எதுவும் இன்று மேற்கொள்ளப்படுவதில்லையென்று அவர்

கூறுகின்றார். இலவசமாகப் பாடநூலை வழங்குதல், பாடசாலைச் சிறார்களுக்கு இலவசமாக மதிய உணவினை வழங்குதல், அடுத்த ஆண்டிலிருந்து பாடசாலைச் சிறுவர்களுக்கு இலவசமாகச் சீருடைகளை வழங்கும் உத்தேசம் ஆகிய வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த சமூகநலச் சேவைகள் இந்த அரசாங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்படவில்லையாவென நான் வினாவுகின்றேன். இன்று, சமசமாசக் கட்சி, பொதுவுடமைக் கட்சி ஆகியவற்றுடன் அவர் மேதினத்தைக் கொண்டாடுகின்றார். ஆயினும், அந்தக் கட்சிகள் தொழிற்சங்க உரிமைகளுக்குப் போராடி ஊர்வலத்தை நடத்துவதற்கு அனுமதி கோரியபொழுது பட்டப் பகலிலே ஊரடங்குச் சட்டத்தை பிறப்பித்தவரும் முன்னாள் பிரதமராக இருந்த திருமதி பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் தான் என நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

சமூக நீதி

எமது நாட்டு மக்களுக்கு சமமான உரிமைகளை வழங்குவதற்கும் எமது நாட்டு மக்களுக்கு சமூகநீதியினை வழங்குவதற்கும் இன்று நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றோம். அப்பாவி மக்களை சதாகாலமாக வறுமை நிலையில் வைத்துக் கொள்வோமா ? என வினாவலாம். பாட்டாளி மக்களைச் சதாகாலமாக கூலிக்கு உழைப்பவர்களாக வைத்துக் கொள்வோமா எனவும் வினாவலாம். அந்த இரண்டு வினாக்களுக்கும் எமது அரசாங்கம் இறுக்கும் விடை இல்லையென்பதாகும்.

சகோதர சகோதரிகளே, சனசக்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் இல்லாத நிலையினையும் ஏலாத நிலையினையும் ஒழித்து மக்களிடையில் இயல்பாகவுள்ள ஆற்றல் சக்தியினை அதாவது பொதுமக்கள் வியர்வை சிந்தி உருவாக்கும் சக்தியினை போற்றுவதற்கு நாங்கள் ஆவன செய்வோமென நான் உறுதியளிக்கின்றேன். மக்கள் மயப்படுத்துகைத் திட்டத்தின் மூலம் உழைப்பாளி மக்களுக்கு அந்தத் தொழில் முயற்சிகளின் உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதோடல்லாமல் அந்த வியாபார முயற்சிகளின் இலாப நன்மைகளையும் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யப்படுமென நான் கூற விரும்புகின்றேன்.

எமது தொழிற்சங்கச் சம்மேளனத்தின் பொதுச் செயலாளர் சிறிநால் த மெல் அவர்கள் மிக முக்கியமான காரணம் மீது உங்களினதும் அரசாங்கத்தினதும் கவனத்தை ஈர்ந்தார். நான் இத்தருணத்தில் மக்கள்மயப்படுத்துகை பற்றிய விசேட நற் செய்தியொன்றை உங்கள் முன் வைப்பதற்கு தயாராக இருக் கின்றேன். மக்கள்மயப்படுத்துகை எனப்படுவது தனியார்மயப் படுத்துகை அல்ல. நாட்டிலுள்ள நிதிவளங்கள் பற்றிய உரிமை களை சம்பந்தப்பட்டவர்களது அர்ப்பணிப்புக்கு ஏற்றவாறும் உரிய முறையில் அவர்களது பங்களிப்புக்கு ஏற்றவாறும் பகிர்ந் தளிக்கும் திட்டம்தான் மக்கள்மயப்படுத்துகை எனப்படுகின்றது என நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். நட்டத்தில் இயங்கிய அரச நிறுவனங்களினதும் கூட்டுத்தாபனங்களினதும் ஏனைய அமைப் பாண்மைகளினதும் பாரத்தைத் தாங்கிக் கொண்டவர்கள் யார் ? இந்த நாட்டில் வாழுகின்ற அப்பாவி வறிய மக்கள்தான் அந்தப் பாரத்தைத் தாங்கிக் கொண்டனர். அந்த அப்பாவி மக்களை அந்தச் சுமையிலிருந்து மீட்டெடுக்கத்தான் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துவருகின்றோம். மக்கள்மயப்படுத்துகைத் திட்டத்தின் மூலம் நாங்கள் பெற்றுள்ள அனுபவங்களை உற்றுநோக்குமிடத்து, உங்கள் மீது சுமத்தப்பட்டு உள்ள அந்தப் பாரத்தைக் குறைக்கவும் மட்டு மன்றி இப்பொழுது நீங்கள் அனுபவித்து வருகின்ற உரிமைகளுக்கு எவ்வித தீங்கும் இழைக்காதவாறு அவற்றைப் பேணிக்காக்கவும் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்பதை நான் உறுதியாகக் கூறுகின்றேன். இன்றிலிருந்து மக்கள்மயப்படுத்துகைக்கு உட்படுத் தப்படும் சகல அரசாங்க அமைப்பாண்மைகளுக்கும் பின்வரும் விடயங்கள் ஏற்புடையனவாதல் வேண்டுமென நான் இச்சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மே தினத்தில் வற்புறுத்திக் கூறுகின் றேன்.

முதலாவதாக, தற்பொழுது சேவைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ள ஊழி யர்கள் ஒவ்வொருவரும் தொடர்ந்தும் சேவைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். எவரும் சேவையிலிருந்து நீக்கப் பட மாட்டார்கள் என்பதற்கு நான் இன்று உறுதி அளிக்கின்றேன். தமது விருப்பத்தின்பேரில் விலகிச் செல்வோர்களுக்கு உரிய இழப்பீடுகளை வழங்கும்விதம்பற்றி நான் பின்னர் கூறுவேன். மக்கள்மயப்படுத்துகையின் காரணமாக எந்தவொரு ஊழியரை யும் சேவையிலிருந்தும் நீக்குதல் ஆகாது.

இரண்டாவதாக, மக்கள்மயப்படுத்தப்படும் நேரத்தில் ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த வேதனங்கள், படிகள் ஆகிய வற்றிலும் அவர்களால் நுகரப்பட்டு வந்த ஏனைய உரிமைகள், சிறப்புரிமைகள் என்பனவற்றிலும் எந்தவிதமான மாற்றமும் செய்யப்படல் ஆகாது. மக்கள்மயப்படுத்துகைக்குப் பின்னரும் அதே சேவை நியதிகளும் நிபந்தனைகளும் அமுலில் இருத்தல் வேண்டும். இயலுமான இடங்களில் அந்த வசதிகள் அதிகரிக்கப் படுதல் வேண்டும். மூன்றாவதாக, மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்ட தொழில் முயற்சியின் பங்குமுதல்களின் 10 சதவீதம் ஊழியர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்படல் வேண்டும். ஊழியர் ஒருவர் சுயவிருப்பத்தின் பேரில் விலகிச் செல்லும்போது அந்த 10 சதவீதமான பங்குமுதல்களின் அனுகூலங்கள் அவருக்கு வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

1956 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் பதவிக்கு வந்த அரசாங்கங்களினால் பல நூறு கோடி ரூபா அரசத் தாளாண்மைகளில் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இம் மாபெரும் பணத்தொகை எங்கிருந்து பெறப்பட்டது ? அது இந்த நாட்டுப் பொது மக்களிடமிருந்து பெறப் பட்ட பணமாகும். இப்பணத்தின் பெரும்பகுதி அரிசி, மா, சீனி, மண்ணெண்ணெய் முதலியவற்றின் விலை அதிகரிப்பின்மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட வரிகளிலிருந்து பெறப்பட்டவையாகும். எனவே, அந்தப் பணம் யாவும் வறிய மக்களது உணவு, உடை முதலிய அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலையினை அதிகரிப்பின்மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட பணம் என்பதை நாங்கள் அறிதல் வேண்டும்.

அரசுக்குச் சொந்தமான மேற்கூறிய வர்த்தக முயற்சிகளுக் கென முதலீடு செய்யப்பட்ட பணத்தின் பெறுமதி எவ்வளவு என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா ? ரூபா 230 நூறு கோடிகளுக்கும் மேற் பட்ட பணம் இப்பொழுது நட்டத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்தத் தோட்டங்களுக்கு முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அந்த முதலீடுகளிலிருந்து எந்தவொரு பயனும் பெறக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டதா ? இல்லவேயில்லை. நட்டத்தின்மேல் நட்டங்கள் ஏற்படும் நிலைக்கு நாடு தள்ளப்பட்டது. அடுத்தடுத்து வந்த அர சாங்கங்கள் மேற்போந்த நட்டங்களை ஈடுசெய்யும் நோக்கில் மேலும் ஏராளமான நிதிகளை வழங்கவேண்டிய நிலை ஏற் பட்டது. அதனால் பொதுமக்கள் மீது மேலும் பணப்பளுவினை சுமத்த வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது. நட்டத்தில் இய்ங்கிவந்த

ரூபா 230 நூறு கோடி பெறுமதியான சொத்துக்களைப் பேணு வதற்கு ஏற்பட்ட செலவினம் நாட்டுக்கு மாபெரும் பாரமாகவே அமைந்தது. இந்தப் பாரத்தைத் தாங்குபவர்கள் யார் ? இந்நாட்டின் வறிய மக்கள்தான் அந்தச் சுமையினைத் தாங்கி வருகின்றனர்.

மக்களின் பாரத்தைக் குறைத்தல்

எவ்வளவு சீக்கிரமாக நாங்கள் இந்தத் தொழில் முயற்சிகளை மக்கள்மயப்படுத்துவோமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக இந்நாட்டு மக்கள்மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள பாரங்களையும் குறைக்க முடியும். ஏன் வேண்டும் மக்கள்மயப்படுத்துகை என்னும் கேள்விக்கான பதிலை அங்கேதான் காணலாம்.

மக்கள்மயப்படுத்தப்படும் சகல தாளாண்மைகளும் அவற்றில் தற்பொழுது சேவைக்கமர்த்தப்பட்டுள்ள சகல ஊழியர்களையும் தொடர்ந்தும் சேவைக்கமர்த்தப்படுவதை உறுதிப்படுத்துதல் வேண்டும். மக்கள்மயப்படுத்துகையின் காரணமாக எந்தவொரு ஊழியரும் ஆட்குறைப்புச் செய்யப்படுதல் அல்லது நீக்கப்படுதல் ஆகாது. மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்ட தொழில் முயற்சியொன்றின் ஒவ்வொரு ஊழியரும் அவரின் இளைப்பாறல் வயதுவரை தொடர்ந்தும் சேவைக்கமர்த்தப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

மக்கள்மயப்படுத்துகைக்கு முன்னர் ஊழியர்களை ஆட்குறைப் புச் செய்வதற்கு அரச தொழில் முயற்சிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப் பட மாட்டாது. மக்கள்மயப்படுத்துகைக்குப் பின்னரும் அதற்கு அனுமதி வழங்கப்படமாட்டாது. ஊழியர்களது சேவை நிபந்தனை களை மாற்றுவதற்கும் மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்ட நிறுவனங் களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படமாட்டாது. மக்கள்மயப்படுத்துகை இடம்பெறும் நேரத்தில் அமுலில் இருந்த வேதனங்களையும் படிகளையும் ஏனைய உரிமைகளையும் சிறப்புரிமைகளையும் சகல ஊழியர்களும் மக்கள்மயப்படுத்துகைக்குப் பின்னரும் பெறு வதை உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும். சேவை வசதிகள் சீரழியக் கூடாது. அவற்றைச் சீரான நிலைக்குக் கொண்டுவருதல் வேண் டும். மக்கள் மயப்படுத்துகைக்கு உடனடிமுன்னர் சகல ஊழியர் களுக்கும் பங்கு முதல்களின் 10 சதவீதத்தை இலவசமாக வழங் கும் தற்போதைய நடைமுறை தொடரும். இந்த நிறுவனங்களின் ஆளணியினரைக் குறைக்குமோர் உத்தியாக மக்கள்மயப்படுத் துகை பயன்படுத்தப்படல் ஆகாது.

மக்கள்மயப்படுத்துகை

மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்ட நிறுவனங்களில் முதலீடு செய்பவர்களுக்கு அவர்களது முதலீட்டுத்திறனையும் உற்பத்தித்திறனையும் அதிகரிக்கும்நோக்கில் அரசாங்கம் உதவிகளை வழங்கும். இந்த நிறுவனங்கள் இலாபமீட்டும் முறையில் இயங்கும்பொருட்டு பணிகளைப் பல்வகைப்படுத்துதல், சந்தை வசதிகளை மேம்படுத்துதல் என்பனவற்றுக்காகவும் ஏனைய திறமுறைகளை மேற்கொள்வதற்காகவும் அரசாங்கத்தினால் ஊக்குவிப்புகள் வழங்கப்படும். அதன்மூலம் இந்த மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் சகல ஆளணியினரையும் பயனுடையவாறு சேவைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கும். இந்த மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட நிறுவனங்களின் அன்றாட நிருவாகத்தில் அரசாங்கம் தலையிட மாட்டாது. வழமையான ஒழுக்காற்றினைப் பேணுகையின் மீதும் அரசாங்கம் தலையிடமாட்டாது. தொழில் ஆணையாளரின் கடமைகளிலும் அரசாங்கம் தலையிடமாட்டாது. கம்பனிகள் சட்டத்தின்கீழ் பதிவான தாளாண்மைகளுக்கும் தொழில் ஆணையாளருக்கும் இடையில் இப்பொழுது நிலவும் உறவு வழமைபோல் தொடர்ந்து இருக்கும். மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்ட தொழில்முயற்சிகளின் உடைமையிலும் முகாமிப்பிலும் ஊழியர்கள் பூரணமாகப் பங்குபற்றுவதை ஊக்குவிப்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும். அந்த நிறுவனங்களின் கொள்கைகளை வகுத்துக் கொள்வதிலும் ஊழியர்களுக்கு உரிமை இருத்தல் வேண்டும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டுதான் பங்குமுதல்களின் 10 சதவீதம் ஊழியர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றது.

எனது சொற்பொழிவினை முடிப்பதற்கு முன்னர் மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட 16 வியாபார முயற்சிகளின் ஊழியர்கள் பெற்றுள்ள அனுகூலங்களை எடுத்துரைக்க விரும்புகின்றேன். அந்த மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்ட 16 நிறுவனங்களிலுள்ள 14,779 ஊழியர்கள் ஏற்கனவே தமக்குரிய இலவசப் பங்குமுதல்களைப் பெற்றுள்ளனர். 10 சதவீத பங்குமுதல்களை வழங்கும்போது முகாமையாளர்களெனவும் ஊழியர்களெனவும் அல்லது நிறைவேற்றுநர் எனவும் நிறைவேற்றுநர் அல்லாதோர் எனவும் பாகுபாடு காட்டப்படுவதில்லை. சேவைக்காலத்தின்படியே பங்குகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. 10 வருட சேவைக்காலமுள்ள முகாமையாளர் ஒருவரும் 10 வருட சேவைக்காலமுள்ள ஊழியர் ஒருவரும் அதே எண்ணிக்கையினைக் கொண்ட பங்குமுதல்களுக்கு உரித்துடையவர் ஆவர்.

சிலோன் ஒட்சிசன் கம்பனி மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்டபொழுது மாதாந்தம் ரூபா 3,695 வேதனத்தைப் பெற்ற முகாரியொருவர் 5,777 பங்குமுதல்களைப் பெற்றுக்கொண்டார். அப்பங்குமுதல் களின் இன்றைய சந்தைப் பெறுமதி ரூபா 5,57,700 ஆகும். கடைச் சற் பொறிப்பணியாளர் ஒருவர் 5,437 பங்குமுதல்களுக்கு உரித் துடையவராயினார். அவற்றின் இன்றைய பெறுமதி ரூபா 5,43,700 ஆகும். எழுதுநர் ஒருவர் 5,257 பங்குகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். அவற்றின் இன்றைய பெறுமதி ரூபா 5,26,700 ஆகும். இலங்கை மில்க்பூட்ஸ் கம்பனி மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்டபொழுது மின் சாரத் தொழிலாளர் ஒருவர் 9,621 பங்குகளைப் பெற்றுக்கொண் டார். அவற்றின் இன்றைய பெறுமதி ரூபா 3,99,271 ஆகும். ஏம உத்தியோகத்தர் ஒருவர் 9,579 பங்குகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். அவற்றின் இன்றைய சந்தைப் பெறுமதி ரூபா 3,97,528 ஆகும். ஒபரோய் ஹோட்டல் ஊழியர்கள் தமது இலவசப் பங்குகளை மே மாதத்தில் இரண்டாம் வாரத்தில் பெற்றக்கொள்ள உள்ளனர். மாதமொன்றுக்கு ரூபா 4,309 வேதனம் பெறுகின்ற எழுதுநர் ஒருவர் 16,918 பங்குகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுவாரென மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு உள்ளது. அவற்றின் பெறுமதி ரூபா 6,76,720 ஆகும். மாதாந்தம் ரூபா 2,100 வேதனம் பெறுகின்ற களஞ்சியக் காப் பாளர் ஒருவர் 15,978 பங்குகளைப் பெறவுள்ளார். அவற்றின் பெறுமதி ரூபா 6,39,120 ஆகும்.

செல்வச் செழிப்பினைப் பகிர்ந்தளித்தல்

மேற்சொல்லப்பட்ட ஊழியர்கள் அனைவரும் அந்தப் பங்கு களுக்கு உடைமையாளர்களாக இருந்து இடையறாது பங்கி லாபங்களைப் பெற்றுவரலாம். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் அந்தப் பங்குகளை விற்கலாம். அங்ஙனம் விற்றுக் கிடைக்கும் பணத் தைக் கொண்டு வீடொன்றைக் கட்டலாம். அல்லது ஈடுவைக்கப் பட்டுள்ள ஆதனத்தை மீளப்பெறலாம். அல்லது பிள்ளையின் திரு மணத்தைச் செய்து வைக்கலாம். அவர்களுக்கு தாம் விரும்பும் படி நடவடிக்கை எடுக்கும் சுதந்திரம் உண்டு. மட்டுப்பாடுகள் அல்லது நிபந்தனைகள் எவையேனும் இல்லை.

மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்ட நிறுவனங்களின் பணியாளர்கள் இனிமேலும் வெறும் ஊழியர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். சம் பந்தப்பட்ட தொழில் முயற்சிகளின் பாதிச் சொந்தக்காரர்களாக

அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் பங்குடைமையாளர்கள் ஆவர். ஊழியர்களாக இருந்தவர்கள் தற்பொழுது உடைமையாளர்—பணியாளர்களாக முழுமாற்றம் பெற்றுள்ளனர். தொழிலாளர் வர்க்கத்தினருக்கு இந்த அரசாங்கம் வழங்கியுள்ள உன்னதமான அந்தஸ்து இதுவேயாகும். ஊழியர்களாகச் சேவகம் புரிந்தவர்கள் உடைமையினைக் கொண்டாடும் அந்தஸ்தினைப் பெற்றுள்ளனர். நாங்கள் சொத்துடைமையாளர்கள் அங்கத்துவம் வகிக்கும் சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்பி வருகின்றோம். செல்வம் கொழிக்கும் நாட்டினைக் கட்டியெழுப்பவும் அதில் வாழும் அனைவரும் செல்வம் மிகப்படைத்தவர்களாக்கவும் நாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட சபதத்தை நிறைவேற்றியே தீருவோம். எங்கள் முயற்சி இதற்கு முன்னர் நிலவிய சோசலிசவாதிகள் எனக் கூறிக் கொண்ட அரசாங்கங்களைப் போன்று வறுமையினைப் பகிர்ந்தளிப்பது அல்ல. செல்வச் செழிப்பைப் பகிர்ந்தளிப்பது எங்கள் முயற்சியாகுமென்பதை எடுத்துரைக்க விரும்புகின்றேன்.

இன்று, தோட்டப் பகுதிகளில் ஏற்பட்டு வருகின்ற வீண் விரயத்தைப் பாருங்கள். 40 கோடி ரூபா ஒவ்வொரு மாதத்திலும் பெருந்தோட்டங்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அந்தப்பணம் மண்ணெண்ணெய், சீனி, அரிசி, புடைவைகள் ஆகிய உங்கள் அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலையதிகரிப்பினால்தான் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. இந்தத் தோட்டங்களை எவருக்கும் கையளிக்கமாட்டோம். அவை உங்களுக்குச் சொந்தமானவை. பொதுமக்களுக்குச் சொந்தமானவை. இந்தப் பெருந்தோட்டங்களின் நிருவாகத்தினைச் சீராக்கி அவை இலாபகரமாக இயங்கக்கூடிய நிலையினை ஏற்படுத்தி தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக்கூடிய நன்மைகளையும் நிவாரணங்களையும் வழங்குவதற்குத்தான் நாங்கள் ஆவன செய்து வருகின்றோம். அத்துடன் நாட்டு மக்களது வாழ்க்கைச்சுமையினைக் குறைப்பதற்கும் இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது.

இவ்வளவு நேரம் பேசியமைக்காக உங்களிடம் மன்னிப்புக் கோருகின்றேன். விசேடமாக, இந்தவிழாவினைச் சிறப்பிக்க வந்துள்ள வெளிநாட்டு விருந்தினர்களிடம் மன்னிப்புக் கோருகின்றேன். ஆனால், எதிரணிக்கட்சிகள் சில, நாட்டுமக்களை ஏமாற்றுவதற்கு முயன்று வருகின்றமையால் மேற்போந்த உண்மையான தகவல்களை எடுத்துரைப்பதற்கு நான் எண்ணினேன். வறிய

மக்களது உரிமைகளை வழங்கி அவர்களுக்கு நிருவாகத்தின் கூடிய பங்கினை அளிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்ற இந்த அரசாங்கத்தை கவிழ்ப்பதற்கு, சில எதிர்க்கட்சிகள் எமது கட்சியிலிருந்து துரத்தப்பட்ட துரோகிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு இன்று சதிசெய்துவருகின்றனவென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். கொலையாளிகளையும் மகாபாதகர்களையும் மக்களைச்சுரண்டியவர்களையும் தம்மோடு சேர்த்துக்கொண்டு இந்த அரசாங்கத்தை அழிப்பதற்கு வங்குரோத்துநிலையையடைந்துள்ள எதிர்க் கட்சிகள் சில சதிசெய்து வருகின்றனவென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எமது கட்சியின் ஆதரவாளர்களாகிய நீங்கள் இருக்கும் வரை அத்தகைய சதித்திட்டங்கள் பலிக்கப் போவதில்லையென்பது எனது உறுதியான நம்பிக்கையாகும். இந்நாட்டு மக்கள் இனிது வாழ்கவெனக் கூறி எனது உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

PROSPERITY FOR ALL

ADDRESS BY
HIS EXCELLENCY
RANASINGHE PREMADASA,
PRESIDENT

ON 01 MAY 1992

"Our aim is to spread prosperity and not poverty."

– Ranasinghe Premadasa

at the May Day Rally held on Galle Face Green

01 May 1992

Address by
His Excellency Ranasinghe Premadasa,
President at the May Day Rally held
on Galle Face Green
01 May 1992

It is 107 years now since May Day was first observed. May Day commemorates the voice raised by workers demanding their rights from employers who were exploiting them during the time of imperialist - colonialist - rule. It was also at that time that countries under imperialist or colonial powers began to think of political independence, emboldened by the workers' struggle for their rights.

Sri Lanka was then a British colony. There was a form of serfdom then prevailing in Sri Lanka. It was feudalism. The imperialists who held us under their boots had granted various privileges to a few families that were servile to them, and were cheering them. Some of the sycophantic families in the low country were rewarded with Mudaliyar or Muhandiram titles and plots of land. Imperialist toadies upcountry were granted Nindagam lands. Let us not forget that it was only a few lowcountry and upcountry families that cringed before the imperialists and did their bidding. There were many in both parts of the country who, on the other hand, stood with patriotic zeal unbowed before the imperialist rulers. Upcountry, they fought feudalism while those in the lowcountry fought to save the helpless workers from the injustices of their employers.

Liberation of the Workers

At this moment, I would like to speak only of the more recent history. I say, with a sense of gratitude, that it was in the 1920s, when the late labour leader Mr. A. E. Goonasinghe launched his Labour Movement, that a step was taken for the first time to organise the workers against exploitation by both local and foreign employers. While fighting for the rights of the workers, he joined forces with some of his valiant friends to start a movement demanding universal franchise. At this point I must mention that it was Mr. Victor Corea of Chilaw who most supported him in this campaign.

The struggle for workers' rights that initiated in Chicago began to spread worldwide. We ourselves began to commemorate that day as International Workers' Day. It was the blood of the workers who were shot dead by the rulers for demanding their rights that gave its colour to the workers' banner. During that time it came to be felt all over the world that the better way to save our countries from exploitation and ensure equal rights to our people would be by gaining self-determination, rather than by a process of eternal struggle and bloodshed. This resulted in the attempts of patriotic leaders of subject countries to awaken their people to the need for liberation from imperialism and colonialism. We cannot forget that in that task it was Mahatma Gandhi, the father of modern India, who provided leadership not only to the countries of our region, but also to those of Africa.

The Freedom Struggle

The struggle launched by Mahatma Gandhi through the Indian National Congress was based on Truth and Non-violence and was aimed at freeing the country from

foreign rule so that the people could enjoy equal rights. That movement had its influence on us in Sri Lanka. Anagarika Dharmapala started his campaign to rid us of our inward and outward manifestations of servility by inculcating in us a concern for our traditional values. The Ceylon National Congress was formed. It comprised representatives of every community in the country, following the example of the Indian National Congress. Our Independence Movement was also launched following the example of our Indian counterpart. People from all communities in our country joined in that struggle for independence.

However, after attaining independence, the divisive trends of parochialism began to spread language, religion and national values that constitute a uniting force as factors that create division, separation and conflict.

I made these introductory remarks to show you how May Day and workers' rights and the freedom of the masses were inter-related, inter-twined.

We can see today how the rights that we won through struggles, bloodshed and various sacrifices during the past 107 years or so can now be gained through universal franchise and systems of government adopted by ourselves and through consultation, consensus and compromise.

We received universal franchise in 1931. Since then, as the Hon. Prime Minister stated, we have revised labour legislation benefitting the workers and provided innumerable rights and privileges to them. As you know, our salaried or wage-earning workforce is attached to urban

centres, government offices, private sector factories, commercial establishments, estates, etc. But, the majority comprising 75% of the population are cultivators. They are the peasantry. They are also workers.

Public Welfare

Now, think of that section of the population that utilizes its intellectual capacity to serve the country. As you know, there are individuals who use their scientific, mathematical and technological skills for the welfare of the country and the people at large. And, don't forget the service that is being rendered by the clergy of our various religions, spending their entire time–day and night–to make our people united, disciplined and moral. They belong to the Maha Sangha and to the Christian, Hindu and Islamic priesthood. As you are all aware, they do not charge a cent for the full–time work they do for the welfare of the masses. That was what made the late Hon. Prime Minister Bandaranaike to take up the slogan :– "Sanga, Veda, Guru, Govi, Kamkaru" in 1956. However, you also know that it was used as a slogan for political gain and that no proper programme was adopted to make it meaningful.

On behalf of our Party, our Government and our Trade Union Organisation,I take this opportunity to declare, most humbly, that it is this present Government that esteemed the service of all these sections and commenced a programme that would benefit them all. You know that this is a Government that looks into the needs of the clergy of all religions. I can boldly state that ours is the only Government committed to fulfill the needs of the peasantry, the workers, the clergy, the physicians and the teachers.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

Look at our performance during the past few years. This Government has taken action to grant the dues not only of those who physically sweat and toil, but also of those who serve through their intellectual labour. Then, there is the section engaged in the fisheries industry, like the peasants, that does not work for a salary or a wage. Is not ours the only Government that has provided them with a pension scheme ? We know how lands were taken over by a government on the pretext of abolishing fendalism. But, these lands were not distributed among the people. I ask you, is not ours the only Government that grants tea lands to the common people by way of transfer deeds and also provides them with housing facilities ? Comrades, I believe that is why more than a million people, a number unprecedented in Colombo's history, have gathered here to take part in the UNP May Day rally. They have come from all nine Provinces–including the North and the East. I wish to express my gratitude to them.

A Human Tide

You can see the massive crowd that started leaving the precincts of the Sugathadasa Stadium at 11.45 in the morning still moving towards Galle Face like an endless river. From what I heard a moment ago about one hundred thousand more are jostling each other in the roads near the Stadium unable to join in the procession still. On earlier occasions we were able to gather at the Sugathadasa Stadium and proceed along the main roads directly to Galle Face. But, what have we had to dc today ? To accommodate our representatives arriving from outstation, we have had to send them to places like Panchikawatta in Maradana, and to Kochchikade and Kotahena so that they could assemble on the roads in

those areas. I am unable to say whether they have reached this place by now. The Colombo Mayor has still not arrived. That being so, you can imagine how many more hours will be taken for the end of the procession to reach this place. I was present watching the start of that section of the procession headed by the Mayor. I believe that only our Secretary General Sirisena Cooray and a few Ministers and MPs of the Colombo District have so far arrived. What does this response mean ? It means how much the people of this country appreciate the work of our Government.

Member of Parliament, Hudson Samarasighe told you, referring to this image or cut-out erected here in my likeness, that I am shown saluting you as a person who has emerged from you midst. That is completely true. Let me assure you that I always consider myself beholden to you. For I know that I am one of you, comrades.

Respect for Leaders

I remember one verse of a poem I had written to the Silumina on being appointed a Minister in 1968. In fact, it was Mr. Hudson Samarasinghe himself who reminded me of it.

Often would I kiss my motherland that it may
rise in fame,
And embrace my people as would a gentle breeze
cuddle a tree
And from the heights attained gaze upon the valley
from which I came
And feel the common weal as my own for that alone
comforts me.

The Opposition gives a different interpretation to this effigy and says : "Look, there is Premadasa worshipping the Bandaranaike statue." Well, I wouldn't deny that either, for saluting our leaders is one of my habits. In fact, Mr. Bandaranaike would be undoubtedly pleased if he could realize that I was saluting him at a time when even those whom he had nurtured have scant respect for him.

To tell you the truth, I knew the late Prime Minister S. W. R. D. Bandaranaike long before Mrs. Bandaranaike came to know him. He was once a Secretary of the Ceylon National Congress. He was also an office bearer of the United National Party. He had once been the Leader of the House in a UNP Government. He left the UNP and formed the Sri Lanka Freedom Party because he thought that his views cannot be implemented through the UNP. If one were to take into account the changes that have taken place in the UNP between then and now, I am sure that, if he were still alive, he would have rejoined the UNP.

You know that in 1956 Mr. Bandaranaike defeated the United National Party and set up a Government along with several other groups including Marxists. He wasn't allowed to carry on that Government even for three years. Not only did that Government collapse, he himself was assassinated. It is now a historical fact that he was assassinated by members of his own party who resented some of his programmes for social reform. It also became evident after his death that those who obstructed his administration most were the Marxists he had drawn close to him. When you look at it from that point of view, you will be able to guess which May Day rally he would have attended if he were alive – the rally at Galle Face or the one at Campbell Park.

Then and Now

What did Mrs. Bandaranaike say after the assassination of Prime Minister Bandaranaike ? She stated in public that it was the Marxists who did everything but kill him. She said, on that occasion, that Dr. N. M. Perera who represented the Marxists well-nigh killed him. But you can see today whether it is not with these same Marxist followers that she is now joining hands to hold a May Day rally. As you know, they mention neither the Bandaranaike name nor the Bandaranaike policies. Later on Mrs. Bandaranaike herself set up a three-party coalition Government. It was a SLFP, Sama Samaja and Communist Government. Now they are back together once again.

You were promised socialism. But, was it socialism that you were given ? At a time when the late Prime Minister Dudley Senanayake was giving a measure of rice free to the people, wasn't the coalition Government formed by promising two measures of rice free ? You know that in the end even the single free measure of rice was withdrawn. You will remember how you got fed up of their socialism when you couldn't obtain your foodstuffs, clothing and other essential commodities. You know how Railway workers were treated when they asked for a Rs. 150/- salary advance to buy school books for their children. At that time, when various injustices were being done to Railway workers and action was taken even to dismiss them from service, it was the UNP that opposed these moves in Parliament. Both I and the former President, His Excellency J. R. Jayewardene, spoke against it for hours. As you will thus see, we are not a party that follows one policy while in the Opposition and another when in the Government. What did His Excellency J. R. Jayewardene

do as soon as he became President ? He took action to provide free school books to the children of everyone in Sri Lanka, instead of merely granting a Rs. 150/- advance to Railway employees.

I am reminding you of one or two of these instances to show that Mrs. Bandaranaike now is pretending to be a saint as if she was born just the other day. I ask you, is not our Government doing a historic service in social welfare by issuing free books and free mid-day meals to school children and, from next year, free school uniforms as well ?

Today, Mrs. Bandaranaike is commemorating May Day along with the Sama Samajists and the Communists. But, was she not the Prime Minister who declared a curfew during broad daylight when those Marxist groups wanted permission for a demonstration demanding Trade Union rights ?

Social Equality

What we are trying is to grant equal rights and social equality to the people of this country. Our answer to the question whether we are to keep our innocent masses in eternal poverty and as a people eternally engaged in hired labour is "no".

I will assure you, comrades, that we will alleviate poverty through Janasaviya and concede the true value of the inherent skills and the sweat of the people. We will not only grant the workers their rights in peoplised ventures, but also the benefit of the profits.

Mr. Sirinal de Mel, the General Secretary of our Trade Union Organisation brought a very important matter to the attention of the Government and to your attention. I take this opportunity to give you some news that you'll be glad and happy to hear. Peoplisation is not privatisation. Peoplisation is a process wherein the rights to the wealth of the country will accrue to each person depending on the proportion of his commitment and involvement. Who bore the burden of State institutions, corporations and organisations that were run at a loss ? The innocent poor masses. What we want is to save the innocent masses from that burden. So, I am happy to say this historic May-Day that hereafter we will ensure that your rights will in no way be affected and that every institution peoplised will have to abide by the following conditions.

Firstly, every employee in such an institution should be retained in service. I promise that no one will be retrenched. If any employee wants to quit voluntarily, I will tell you what compensation he or she will receive. The order is that no employee should be retrenched on account of peoplisation.

Secondly, there should be no change in the salary, allowances, service conditions or privileges that a worker has been receiving at the time of peoplisation. These service conditions and directions should remain valid even after peoplisation. The employees should receive greater favour in the distribution of profits. Employees should be given a 10% share of the peoplised venture free of charge. Any employee quitting service in any such venture should receive all dividends on that 10% share.

Governments that assumed power since 1956 invested millions of rupees in State enterprises. From where was this vast sum of money obtained ? It was from the innocent poor masses of this country – the public, the common people. It must be remembered that most of this money came by way of indirect taxes on rice, flour, sugar, kerosene oil and textiles, added to the prices for which they were sold to the people. In simpler language, this money was collected through the sale of food and clothing to the ordinary man.

Can you imagine the amount of money collected in this way and invested in State enterprises ? It was with the money collected by way of taxes imposed on your paddy, your flour, your rice and your kerosene oil that these enterprises were run at a loss. What was the total investment ? More than Rs. 230,000 million. What profit did we get ? Nothing at all. All that we gained was failures and losses. Every Government that came into office had to invest more and more money, to offset the losses.

The end-result was increased burdens on the common people. You can imagine the burden of maintaining unprofitable enterprises that brought a loss Rs. 230,000 million to the State. It is the poor masses of this country who had to bear these losses.

Liberation of the Common Man

We can liberate the poor common man from this plight the sooner we are able to make these losing State enterprises viable. That is why it is just and reasonable to peoplise these ventures. Every State enterprise that is peoplised must ensure that every employee is continued

in its employ. On no account should peoplisation be a reason to retrench employees. They should be retained in service until they reach retirement age. No State enterprise will be allowed to retrench any employee before peoplisation of an enterprise. No such thing will happen even at the point of impending peoplisation. Permission will not be granted to change the service conditions of employees after peoplisation. Employees will be assured of continuation of their salaries, allowances and other rights and privileges that they received at the time of peoplisation. There will be an improvement and not a deterioration of service conditions after peoplisation. The policy of granting a 10% share of the peoplised venture free of charge to the employees will have to be observed even in the future. On no account should peoplisation be made an excuse to reduce staff.

Peoplisation

Persons investing in peoplised State enterprises will be given State assistance to increase their investments and to increase production. The Government will also provide incentives to diversify activities, promote marketing and adopt other strategies that would help further strengthen these ventures. This would undoubtedly help to retain the existing workforce and obtain the full value of their labour. The Government will not interfere with the day to day administration of these peoplised enterprises. Nor will it interfere with their ordinary disciplinary control. The Government will not interfere with or try to influence the duties of the Labour Commissioner. His responsibilities will remain the same as in other enterprises registered under Company Law. The duty of the Government will be

to encourage workers to participate fully in the ownership and management of peoplised enterprises. In fact, that is why they are given a 10% share free of charge.

Before I conclude my speech, there is an important matter that I wish to mention. I must tell you what the employees of 16 peoplised ventures have earned by way of dividends. 14,779 employees of these 16 peoplised ventures have already received their quota of free shares. The 10% shares were granted to all without any discrimination, whether they be Managers or ordinary workers or officers of executive grades or workers who do not belong to any grade as such. Only the period of service of the employee was taken into consideration. A manager with 10 years service received the same number of shares that an unskilled worker with 10 years service received.

A Foreman of Ceylon Oxygen Company drawing a monthly salary of Rs. 3,695 received 5,777 shares in that Company. Today the trading value of these shares amounts to Rs. 557,700. A Lathe worker received 5,437 shares, the current value of which is Rs. 543,700. A clerk received 5,257 shares, its present value being 526,700. An electrician at Lanka Milk Foods received 9,621 shares. Its current value is Rs. 399,271. A Security Officer received 9,579 shares. Its current value is Rs. 397,524. The free shares due to employees of Hotel Oberoi are to be awarded in the second week of this month – May. It is estimated that an employee presently drawing a monthly salary of Rs. 4,309 will receive 16,918 shares valued at Rs. 676,720. A Storekeeper drawing a monthly salary of Rs. [illegible]00 is estimated to receive 15,978 shares valued at Rs [illegible],120.

As shareholders all these employees can continue to receive their dividends. Or, if they so wish, they can sell their shares and buy a piece of land or build a house with the proceeds or they can hypothecate the shares for the purpose of redeeming a mortgaged property or for the purpose of providing a dowry to a daughter. They have the freedom to do whatever they wish with the money realized. There are no conditions governing the use of this money. No limitations are placed on it. The workers of these peoplised ventures will no longer be mere employees, but owners of the ventures. For they have become shareholders and thereby serve their enterprises as both employees and shareholders. I like to say that this is the highest honour that this Government has accorded to the working class. Their position has been elevated to that level. Accordingly, our Government is now out to create a wealth-owning society. We are proceeding with a determination to create more and more wealth so that our aim of ensuring that every citizen shares that wealth would be realized. I am certain that we will be able to realize that aim. We are trying to spread prosperity and not poverty among you unlike what so-called socialist Governments have done up to now.

Look at the wastage now going on in the estates. We are subsidizing the estates with a monthly grant of Rs. 400 million. It is being done by increasing the price of your kerosene, sugar, rice and clothing. We are not going to sell those estates or transfer them to anybody. They belong tc you, the people. What we propose is to place them under proper management and run the estates profitably and assure more relief and better dividends to the estate workers, and lessen their burden of life.

I am exceedingly sorry for taking your time so much, particularly when foreign guests are here. But, it is my duty to explain these facts to you. I felt forced to place these facts before you in view of the attempts that are being made by certain sections of the Opposition to mislead you. As you know, certain individuals who were thrown out of our party are today hand-in-glove with treacherous sections of the Opposition that are out to destroy this Government that wants to give the people a place in the sun by granting the dues of the poor. As you are aware, certain bankrupt Opposition parties are conspiring to destroy this Government by taking murderers and criminals whom they exploited to their bosom. I am sure that none of their conspiracies will be successful as long as you are there to stand by this Government, Victory to you !

ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය
25 AUG 2023
පුස්තකාලය